

ప్రకరణ

ఫిబ్రవరి
1992

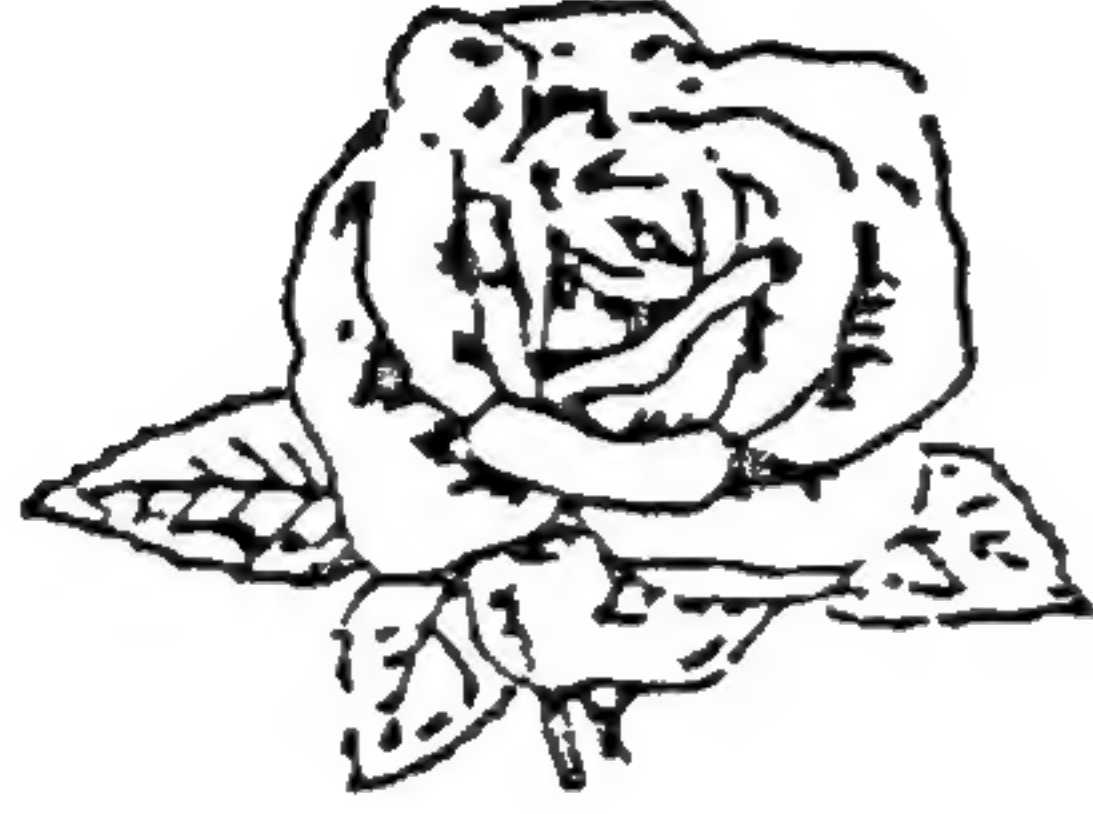
విశాఖపట్నం: శారదా

- ప్రకాశ్
- సి. ఆర్. సత్య
బుచ్చి బాత్మిదార
- లీలా మిట్ట
- రవి
- కంభం. శశ్వత్మూర్తి
- కమలా రామనామి
- చాకి ప్రకాశ్
- ఎ. కిషోరి రాజ్

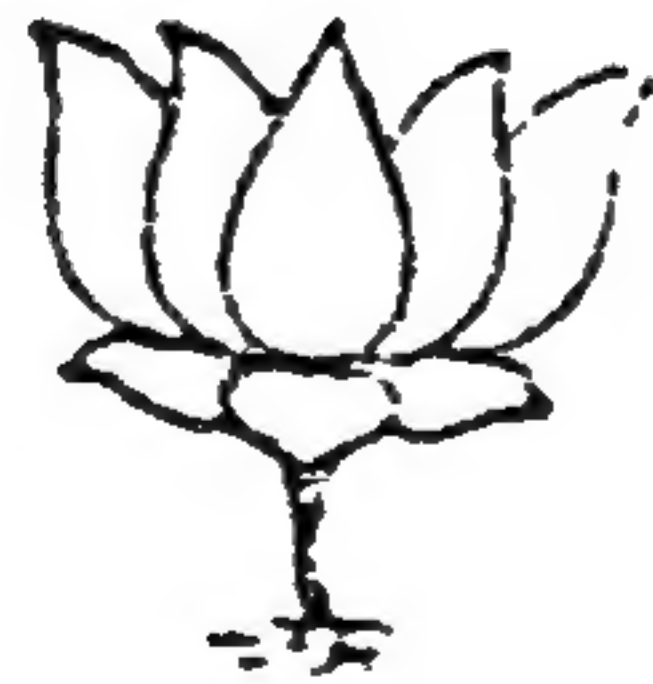
బడి ప్రతి: 2 రూ. 50 పే.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಎಸ್. ವಿ. ಆರ್. ಎಜೆನ್ನೇಸ್

ಬೆಂಗಳೂರು

ಸಂಪುಟ ೯

ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೯೨

ಸಂಚಿಕೆ ೫

“ರೀ, ಏನಿ ಇದು ಸದಾ ಕಂಡ ಕಂಡೋರ್ನೆಲ್ಲಾ “ಜೀವನದ ಗುರಿ ಏನು ?”
 “ಸಾರ್ಥಕತೆ ಅಂದ್ರೆ ಹೇಗೆ ?” “ನೀವು ಧನ್ಯರೇ ?” ಅಂತ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ತಲೆ ಚಿಟ್ಟು
 ಹಿಡಿಸ್ತೀರಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಬೋರ್ ಆಗುತ್ತೆ ಅಂತಲ್ಲದ್ರೂ ಹೊಳೆಬಾದೇನಿ
 ನಿಮ್ಮ ಮಂದ ಬುದ್ಧಿಗೆ”

“ಹಾಗಲ್ಕಣೇ ವನಜ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಮೂಲಭೂತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನ
 ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಇದಿರಿಸಿದ್ರೇ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಅರ್ಥ. ಈಗ ನಿನ್ನನ್ನೇ ತೊಗೊ,
 ಬೆಳಗ್ಗೆಯಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೂ ಮನೆ ಕೆಲಸ ಅದೂ ಇದೂ ಅಂತ ಕಾಲ
 ಹಾಕ್ತೀಯೇ ಹೊರ್ತು ನಿನ್ನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಏನಾದ್ರೂ ಗುರಿ ಇದ್ದೇನೆ ?”

“ಸದ್ಯ ತಮ್ಮ ದಯದಿಂದ ಒಂದು ಅತೀ ಮುಖ್ಯವಾದ ಗುರಿ ಕಂಡುಕೊಂಡಿ
 ದೀನಿ”

“ಏನೇ ಅದು ಅಂಥದ್ದು ?”

“ನಿಮ್ಮ ತಿಕ್ಕಲು ತನದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳೋದೇ ನನ್ನ ಪರಮ ಗುರಿ ಕನ್ರೇ”

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು ; ಶ್ರೀ ಆ. ರಾ. ಸೇ. ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ಚಂದಾ ವಿವರ : ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ 2 ರೂ. 50 ಪೈ. ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ 25 ರೂ. ಆಜೀವ ಚಂದಾ 250 ರೂ.	ವಿಳಾಸ ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ 36, 6ನೆಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಬೆಂಗಳೂರು 560003 ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ : ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವ ರೆಗೆ
---	---	---

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಲೇಖನ	ಲೇಖಕ/ಲೇಖಕಿ	ಪುಟ
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	4
ವಿಶ್ವ ಬಂದ್ !	ಸೀ. ಆರ್. ಸತ್ಯ	6
ಕಾವೇರಿ ನಮ್ಮದು	ಒಬ್ಬ ಬಾತ್ತೀದಾರ	9
ಅಪರೇಶನ್ ಕ್ವಿಕ್ ಕುಕಿಂಗ್	ಲೀಲಾ ಮಿರ್ಲೆ	13
ಗ್ರೌಚೋ ಮಾರ್ಕ್ಸ್	ಶಿವು	16
ಸಮಾನ ವ್ಯಸನಿಗಳು	ಕಂಭಂ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ	23
ಆ ಒಂದು ದಿನ !	ಕಮಲಾ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ	29
ಈಶಾನ್ಯ ಪಯಣ	ಡಾ ಪ್ರಕಾಶ್	32
ಪುನರುತ್ಥಾನ	ಡಿ. ಶೇಷಗಿರಿ ರಾವ್	35

ಮುದ್ರಣ : ಇಂಪ್ರೆಷನ್ಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು

ದೂರವಾಣಿ : 342144

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ ೯

ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೯೨

ಸಂಚಿಕೆ ೫

ವಾಚಾರಂಭಣಂ ವಿಕಾರೋ ನಾಮಧೇಯಂ ಮೃತ್ತಿಕೇತೇವ ಸತ್ಯಂ.

—ಛಾಂದೋಗ್ಯ

ಶ್ವೇತಕೇತುವು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ವೇದಾಧ್ಯಯನ ವನ್ನು ಮಾಡಿ, ತನಗೆ ಸಮಾನರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅವಿನೀತ ಸ್ವಭಾವ ದವನಾಗಿ ತಂದೆಯ ಒಳಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ಬ್ರಹ್ಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆಗ ಅವನ ತಂದೆಯು ಮಗನಿಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡಲೆಂದು 'ನೋಮ್ಯ ಯಾವು ದನ್ನು ಕೇಳುವುದರಿಂದ ಕೇಳದಿರುವುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿದಂತಾಗುವುದೋ. ಯಾವು ದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನು ತಿಳಿದಂತಾಗುವುದೋ ಆ ಆದೇಶವನ್ನು (ಗುರೂ ಪದೇಶವನ್ನು) ಕೇಳಿರುವೆಯಾ' ಎಂದನು. ಶ್ವೇತಕೇತುವು 'ನಮ್ಮ ಪೂಜ್ಯರಾದ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಅದು ತಿಳಿದಿತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ. ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಉಪದೇಶಿ ಸದೆ ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪೂಜ್ಯರಾದ ತಾವು (ಭಗವಂತ) ಉಪದೇಶಿಸಬೇಕು' ಎಂದನು.

ಅವನ ತಂದೆಯಾದ ಉದ್ದಾಲಕ ಅರುಣಿಯು "ಹೇಗೆ ಮಣ್ಣಿನ ಮುದ್ದೆ ಯನ್ನು ಅರಿಯುವುದರಿಂದ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಅದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ (ಗಡಿಗೆ, ತಟ್ಟೆ, ಶ್ರಾವ) ತಿಳಿಯಬಹುದೋ, ಗಡಿಗೆ, ತಟ್ಟೆ, ಮೊದಲಾದವೆಲ್ಲ ಮಾತಿನಿಂದಾದ ವಿಕಾರಗಳು. ಎಲ್ಲವೂ ಮಣ್ಣೆಂಬುದೇ ಸತ್ಯ" ಎಂದನು.

ಹಾಗೆಯೇ ಬೆಲೆಗಳು ಏರುತ್ತಿರುವುದೊಂದೇ ಸತ್ಯ. ಆರ್ಥಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳು, ನೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ, ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಫಲವು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದೆಲ್ಲಾ ಮಾತಿನಿಂದಾದ ವಿಕಾರಗಳು.

"ಎರಡೂ ಪಕ್ಷಗಳು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಇರಬೇಕು. ನಾವು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದಾದ ಬಿಗುವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತಗ್ಗಿಸುತ್ತೇವೆ" ಎಂಬುದು ಮಾತಿನಿಂದಾದ ವಿಕಾರ.

"ನಲವತ್ತು ವರ್ಷದಿಂದ ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆ ಹರಿಸುವತ್ತಲೂ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಯೂನೋಗೆ ನಾವು ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಸಮಸ್ಯೆಯಂತೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ನಿರಂತರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು. ಹಿಂದಿನೆಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಅದದ್ದೇ ಇದಕ್ಕೂ ಎನ್ನುವುದು ಸತ್ಯ.

ಪ್ರಕಾಶ್

ಭಿನ್ನಮತೀಯರ ನಿಲುವಿನಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ವರ್ಚಸ್ಸಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ

— ಸಚಿವರು

ಧಕ್ಕೆ ಬರುವಷ್ಟು ವರ್ಚಸ್ಸಿಲ್ಲ ಅಂತಿರಬಹುದು !

*

*

*

'ನಗಬಾರದು' ಅಂತ ಪಾಕ್ ಟಿ. ವಿ. ಕಲಾವಿದೆಯರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ !

—ಸುದ್ದಿ

ಭಾರತಕ್ಕೂ ಆಜ್ಞೆ ಹರಡಿರುವಂತಿದೆ !

*

*

*

ಪಂಜಾಬಿನಲ್ಲಿ ಪರೋಕ್ಷ ಸಮರ : ಪಾಕ್ ನಿರಾಕರಣೆ

— ಪತ್ರಿಕೆ

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಮರವೇ ಅದು ಅಂತಿರಬಹುದು !

*

*

*

'ಕಷ್ಟದ ದಿನಗಳು ಮುಂದೆ ಇರುತ್ತವೆ.

— ಮನಮೋಹನ್ ಸಿಂಗ್

ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ, ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರ ಹೆಸರೂ ತದ್ವಿರುದ್ಧ !

*

*

*

ಪೋಲಿಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಎಂದು ನಟಿಸಿ ತಮಿಳುನಾಡು ಹಾಗೂ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ
ಸೈಕಲ್ ಕದಿಯುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ

- ಸುದ್ದಿ

ಅವನಿಗೆ ಬೇಡ ಭಾವನೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದದ್ದನ್ನ ಹೊಗಳಬೇಕು !

* * *

ಕಾವೇರಿ ವಿವಾದದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಆದ ಬೆಂಕಿ ಅನಾಹುತಗಳಿಗೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ
ಅವಳ ನೀರನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಯಿತಂತೆ !

* * *

‘ಪ್ರತಿ ಫಲವನ್ನು ಬಯಸದೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವುದೇ ಪ್ರೇಮ’

ಚಿತ್ರತಾರೆ ಪೂಜಾಬಾಟ

ಅಂದರೆ, ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವುದೂ....!

* * *

ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಮ ದಹನ ಪ್ರಯತ್ನ ವಿಫಲ

ಪತ್ರಿಕೆ

ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆ ದುಬಾರಿಯಾದದ್ದರಿಂದ ?

* * *

‘ನನ್ನ ಪತಿ ರಾಮನಂತಿರಲು ನನಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲ’

ದೀಪಿಕಾ

ಹೇಮಂತ್ ಅವರು ಈಗ ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿರಬಹುದು !

* * *

ಕಾವೇರಿ ನಾಲ್ಕನೇ ಹಂತ ಏಪ್ರಿಲ್ ಒಂದರಂದು ಆರಂಭ

- ಸುದ್ದಿ

ಅರ್ಥವಾಯಿತು !

ವಿಶ್ವ ಬಂದ್ !

ಸಿ. ಆರ್. ಸತ್ಯ

ಬೆಂಗಳೂರು ಬಂದ್, ಕರ್ನಾಟಕ ಬಂದ್, ಭಾರತ್ ಬಂದ್‌ಗಳ ವಿಷಯ ಕೇಳಿ ಅನುಭವಿಸಿರೋ ನಿಮಗೆ ಈ ವಿಶ್ವ ಬಂದ್ ಅಂದರೆ ಏನಪ್ಪಾ ಅಂತ ಸೋಜಿಗವಾಗ ಬಹುದು. ಇಗೋ ನೋಡಿ, ಅದರ ರೂಪ ; ಹೊಸ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಇದು ನಡದೇ ತೀರುತ್ತೆ ಅಂತ ನನ್ನ ಸದ್ಯದ ಊಹೆ.

ಕೋಲಾರದ ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಮ್ಮೆಯೊಂದು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಗಡಿಯಾಚೆ ನುಗ್ಗಿ ಅಲ್ಲಿ ರೋಡಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣಿನ ಸಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತೆ. ತಕ್ಷಣ ತಮಿಳು ನಾಡಿನಿಂದ ಹತ್ತು ಹಸುಗಳು ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ ಕೆಲವು ಮನೆಗಳ ಮಾವಿನ ಸೊಪ್ಪಿನ ತೋರಣಗಳನ್ನ ತಿನ್ನುತ್ತವೆ.

ಈ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಆಂದ್ರದವರ ಲಾರಿ ಗಳನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕೇರಳದ ಕಾರುಗಳನ್ನೂ ಆಡಳಿತ ಪಾರ್ಟಿ ಕೆಲಸಗಾರರೇ ಸುಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಉದ್ರೇಕದಿಂದ ಆಂಧ್ರ ಕೇರಳ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಮೂರು ದಿನಗಳ ಬಂದ್ ಘೋಷಿಸುತ್ತವೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ತಮಿಳುನಾಡು ಸರ್ಕಾರಗಳು ಇದರಿಂದ ಅವಮಾನಿತರಾಗಿ ಆರು ದಿನಗಳ ಬಂದ್ ಘೋಷಿಸುತ್ತವೆ.

ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತವೇ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾವೇನು ತಣ್ಣಗಿರಬೇಕೆ ಅಂತ ಆಸ್ಸಾಮ್ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದವರು ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಮ್ಮೆ ಹಾಗೂ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಹಸುಗಳ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನ ಸುಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿಗಳು ಗಾಳಿಗೆ ಹಾರಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಹಾಗೂ ಬೆಂಗಾಲ್ ಭವನಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಒಣ ಹಾಕಿದ್ದ ದುಪ್ಪಟಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ತಾಗುತ್ತದೆ. ತಕ್ಷಣ ಬೆಂಗಾಲ್ ಹಾಗೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಬಂದ್ ಕರೆ ನೀಡಿ ಎರಡು ವಾರಗಳ ಕಾಲ ತಟಸ್ಥರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೆ ಹಸುಗಳಿಗೆ ಗೌರವವೇ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ನೊಂದು ಹಾಲಿನ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಗುಜರಾತಿನಲ್ಲಿ ಹಾಲಿನ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳು ಗುಜರಾತ್ ಬಂದ್ ನಡೆಸುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಗೋವಾದಲ್ಲಿ ಹಾಲಿನ ಚಾಕಲೇಟುಗಳಿಗೆ ತೀರಾ ಅಭಾವ ವಾಗಿ, ಗೋವಾ ಸರ್ಕಾರವೇ ಬಂದ್‌ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಲಾರಿ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಪೊಲೀಸ್ ಉಸ್ತುವಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟು ಸ್ಕೂಲು ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು

ಮುಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಕಾಶ್ಮೀರ ಪಂಜಾಬ್ ಆಡಳಿತಗಾರರು ಈ ಗಡಿಬಿಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಬೀರಿ, ನಮಗೇನು ಬಂದ್ ಹೊಸದೆ ? ದಿನಾ ಇರೋದೇನೇ ! ಅಂತ ವ್ಯಂಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ವಿಪರೀತ ಅವಮಾನವಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಸಭೆ ಲೋಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಸರ್ವಪಕ್ಷ ಬಂದ್ ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ.

ಇದರಿಂದ ಇಂಡಿಯನ್ ಏಯಿರ್ ಲೈನ್ಸ್, ಏಯಿರ್ ಇಂಡಿಯಾದವರು ವಿಮಾನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹ್ಯಾಂಗರ್ ಒಳಗೆ ತಳ್ಳಿ ಟಾರ್ಪಾಲಿನ್‌ಮುಚ್ಚಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಸೀಲ್ ಮಾಡಿ ಅವರ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ವೇತನದೊಂದಿಗೆ ರಜಾ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಇರಾನ್ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯೊಬ್ಬ ಬೊಂಬಾಯಿ ನಿಂದ ಟೆಹರಾನಿಗೆ ಹೋಗಲಾಗದೆ, ಏಯಿರ್ ಇಂಡಿಯಾದವರು ಅವನಿಗೆ ಬೊಂಬಾಯಿನ ಸೆಂಟಾರ್ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಇರೋದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಆಗ ಇರಾನ್ ಸರ್ಕಾರ 'ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯನ್ನು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ತೀರಾ ಅವಮಾನಪ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಿದೆ' ಅಂತ ವಿಶ್ವ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ದೂರಿಟ್ಟು ಇಸ್ಲಾಂ ದೇಶಗಳೆಲ್ಲಾ ಇದನ್ನು ಬಂದ್ ಆಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲೇಬೇಕು ಅಂತ ಕರೆಯುತ್ತೆ.

ಈ ವರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ್ ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದಾಳತ್ವ ವಹಿಸಿ, ಪ್ರಪಂಚ ದಲ್ಲಿರೋ ಮುಂದುವರಿದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶ ಅನುಕಂಪನೀಯವಾಗಿ ಒಂದು ವಾರವಾದರೂ ಬಂದ್ ಆಚರಿಸದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಕೋಕೋ ಕೋಲಾ ಹಾಗೂ ಮ್ಯಾಕ್‌ಡೊನಾಲ್ಡ್ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಮಾರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಹೆದರಿಸುತ್ತೆ.

ಅಮೇರಿಕಾದ ಖಾಸಗಿ ಉದ್ಯಮಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದುಗೂಡಿ ಅಮೇರಿಕ ಮತ್ತೆ ವಲ್ಲ, ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲೂ ಬಂದ್ ಆಚರಿಸಲೇಬೇಕು ಅಂತ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಜನರ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನೂ ತಟಸ್ಥ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಉದ್ರೇಕಗೊಂಡು ಅಮೇರಿಕ ಒಂದು ವಾರ ಬಂದ್ ಆಚರಿಸಿದರೆ ಜಪಾನ್ ದೇಶ ಕಡೇ ಪಕ್ಷ ಎರಡು ವಾರಗಳಾದರೂ ಬಂದ್ ಆಚರಿಸಲೇ ಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಪಾನಿನ 'ಯೆನ್' ಮೌಲ್ಯ ಕಮ್ಮಿ ಆದೀತು ಅಂತ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

ರಶ್ಮಿದವರು ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಒಂದು ವರುಷದಿಂದ ನಾವು ಬಂದ್‌ನಲ್ಲೇ ಇದ್ದೀವಿ, ನಮ್ಮನ್ನ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ ಅಂತ ಟೆಲಿವಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಬೇಡಿಕೆ ಹಾಕ್ತಾರೆ.

ಈ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಿಶ್ವ ಸಂಸ್ಥೆಯು ತುರ್ತು ಸಭೆ ಕರೆದು ವಿಶ್ವಾದಂತ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಬಂದ್ ನಡೆಸಲೇಬೇಕು ಅಂತ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುತ್ತೆ.

ಇಸ್ರೇಲ್ ಹಾಗೂ ಸದಾಮ್ ಹುಸೇನರು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ವಿಶ್ವ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಲೀ ಅಮೇರಿಕವೇ ಆಗಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಬೇಕಿಲ್ಲ. ನಾವೇ ಬಂದ್ ನಡೆಸೋತೀವಿ ಅಂತ ರೇಡಿಯೋ ಟಿ.ವಿ.ಗಳಲ್ಲಿ ಘೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಬಂದ್ ಆಚರಿಸಲಾಗಿ “ವಿಶ್ವ ಬಂದ್” ಅಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತೆ.

ಈ ಗಲಾಟೆಯಲ್ಲಿ ತಮಿಳುನಾಡಿಗೆ ನುಗ್ಗಿದ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಮ್ಮೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಕಾಲ ಹಾಲು ಕೊಡೋದೇ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೆ. “ವಿಶ್ವ ಬಂದ್”ಗೆ ನನ್ನ ಎಮ್ಮೆಯ ಕಿರು ಕಾಣಿಕೆ ಇದು—ಅಂತ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ನಗ್ಗಾನೆ ಅದರ ಮಾಲೀಕ ವೆಂಕಟಪ್ಪ !

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಶ್ರೀ ಬಿಲ್ವ ಗಾಯತ್ರಿ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸಸ್

(ಇಂಜಿನಿಯರ್ಸ್, ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ಸ್, ಫ್ಯಾಬ್ರಿಕೇಟರ್ಸ್, ಕನ್ಸಲ್ಟೆಂಟ್ಸ್)

ಎಲ್ಲ ತರಹ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಜಾಬ್ ವರ್ಕ್‌ಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ

ವಿಳಾಸ;

ಬಿ. ಆರ್. ಮೋಹನರಾಜು ಕಾಂಪೌಂಡ್

ಚಿನ್ನಗಾನಹಳ್ಳಿ

ದೂರವಾಣಿ ಪಿ. ಓ.

ಬೆಂಗಳೂರು 560061

ಕಾವೇರಿ ನನ್ಮದು

ಒಬ್ಬ ಜಾತ್ಯೀದಾರ

ದೇವನ ಗಿರಿ ಅಥವಾ ದೇವ ನಗರಿ (ಯಾವುದನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಪಾಮರರಿಗೆ ದಾವಣಗೆರೆ)ಯಲ್ಲಿ ಆ ಸಂಜೆ ಕನ್ನಡಾಂಚೆಯ ಆರಾಧನೆಗೆ ಸಕಲ ಸಿದ್ಧತೆಗಳು ನಡೆದಿದ್ದವು. ಭವ್ಯವಾದ, ವಿಶಾಲವಾದ, ವಿದ್ಯುದ್ದೀಪಗಳಿಂದ ರುಗ ರುಗಿ ಸುತ್ತಿದ್ದ ಚಪ್ಪರ. ಎತ್ತರವಾದ ವೇದಿಕೆ, ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕ, ಸೇವಕಿಯರ ಸಂಭ್ರಮದ ನಲಿದಾಟ. ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಗಣ್ಯರ ರೀವಿಯ ಓಡಾಟ. ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ ನಿಜಕ್ಕೂ ಹಾರುವ ಪ್ರಾರಂಭ (Flying start) ಪಡೆದಿತ್ತು. ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕೊರತೆ. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕೊರತೆ ಎಂದ ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದ ನೂರಾರು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು, ವ್ಯಾವಾಸ್ಥರು, ಮರಾಢಿವತಿಗಳು ಇವರೆಲ್ಲರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತಿಗಳೆಂದು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದ್ದವರು ಮೂರು ಜನ. ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಟ್ರಾಕ್ಟರಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಊರೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿ ಬಂದ ಭುವನೇಶ್ವರಿ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಚಪ್ಪರದ ಮುಂದುಗಡೆ ಇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಚಪ್ಪರದೊಳಗೆ ತಂದಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಪ್ರಾರಂಭ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ರಾತ್ರೆಯೆಲ್ಲಾ ನಿದ್ರೆಗೆಟ್ಟು ಉದ್ಘಾಟನಾ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ನನಗೆ ಹಿಡಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಸಂತೋಷ. ಒಂದೇ ಬಾರಿ ಸಾವಿರಾರು ಕನ್ನಡಿಗರು ಒಂದೇ ಚಪ್ಪರದಡಿ ಆಕಳಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತ ದೃಶ್ಯ ನಿಜಕ್ಕೂ ನಯನ ಮನೋಹರವಾಗಿತ್ತು. ವೇದಿಕೆಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಸ್ವಾಗತ ಗೀತೆ. ಕುವೆಂಪುರವರ 'ಜಯ ಭಾರತ ಜನನಿಯ ತನುಜಾತ್ಮೆ ಜಯಹೇ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಾತೆ' ಕವನವನ್ನು ಶಾಲೆಯ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ಹಾಡಲು ತೊಡಗಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ನೆಚ್ಚಿನ ನೇತ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ತಮಿಳರೆಲ್ಲರ ಆರಾಧ್ಯ ದೈವ, ಶಾಂತಿ ದೂತ ಶ್ರೀ ಬಂಗಾರಪ್ಪನವರು ಚಪ್ಪರದೊಳಗೆ ನಡೆದು ಬಂದರು. ಅವರ ಹಿಂದೆ ಅವರ ನಿಃಸ್ವಾರ್ಥ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಕೆಚ್ಚೆವೆಯ ಕನ್ನಡ ತರುಣರ ಗುಂಪೊಂದು 'ಬಂಗಾರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ' ಎಂದು ಆವೇಶದಿಂದ ಕೂಗುತ್ತಾ ವೇದಿಕೆಯತ್ತ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದರು. ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಗಲಭೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು

ಮೂಕ ವಿಸ್ತೃತರಾಗಿ ನಿಂತರು. ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಯೊಬ್ಬರು “ನೆಲ್ವೀಸ್, ಬ್ಯಾಡ್ರೀ, ಏಲ್ವೀ ಆಡು, ಏಲ್ವೀ ಆಡು” ಅಂತ ಕಾತರದಿಂದ ಆಚ್ಚೆಯುತ್ತರು. ಧ್ವನಿ ವರ್ಧಕಗಳ ಸುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದ ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಜಾಗೃತವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಘೊಳ್ಳನೆ ನಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಚಪ್ಪರದಲ್ಲಿದ್ದ ನೂರಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕಿದ್ದ ಧ್ವನಿ ವಾಹಕಗಳು ಈ ತರುಣಿಯರ ಹೃದಯ ತುಂಬಿದ ನಗುವನ್ನು ಅಲೆ ಅಲೆಯಾಗಿ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಿ ದವು. ಶ್ರೀ ಬಂಗಾರಪ್ಪನವರು ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಉಪಸ್ಥಿತರಾದರು.

ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಶ್ರೀ ಶಾಮನೂರು ಶಿವಶಂಕರಪ್ಪನವರಿಂದ ಸ್ವಾಗತ. ಭಾಷಣ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದ ಮೈಕ್ರೋಫೋನುಗಳ ಮುಂದೆ ಅವರು ಬಂದು ನಿಂತರು. ಕನ್ನಡಕ ಏರಿಸಿ ಭಾಷಣ ಓದಲು ಯತ್ನಿಸಿದರು. ವೇದಿಕೆಯ ಆ ಭಾಗ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅವರ ಯತ್ನ ವಿಫಲವಾಯಿತು. ಅವರ ಸಹನೆ ಮೀರಿತು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಛಾಯಾಗ್ರಾಹಕನ ಸಹಾಯಕನನ್ನು ಕುರಿತು “ಲೈಟ್ ಜಿಡ್ಲೇ” ಅಂತ ಕೂಗಿದರು. ಅವರ ಮುಂದಿದ್ದ ಆರು ಧ್ವನಿವರ್ಧಕಗಳೂ, ಕಾಂಗ್ರೆ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಂತೆ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಅವರ ಆಣತಿಯನ್ನು ಚಪ್ಪರದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗೂ ಬಿತ್ತರಿಸಿದವು. ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ ದೂರದಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಬೆಳಕು ಸಂಯೋಜಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರತರಾದರು. ಮುಂದಿನ ಮನರಂಜನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದ ಕೆಂಪು. ಹಸಿರು, ಹಳದಿ ದೀಪಗಳು ಪ್ರಖರವಾಗಿ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿನ ಗಣ್ಯರ ಮೇಲೆ ಬೆಳಗಿ, ಎಲ್ಲ ಗಣ್ಯರ ನಿಜವಾದ ಬಣ್ಣ ಬಯಲಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ದಯಾಮಯನಾದ ಚಿತ್ರ ಗ್ರಾಹಕನೊಬ್ಬ ತನ್ನ ಪ್ಲಾಟ್ ಲೈಟನ್ನು ಶಂಕರಪ್ಪನವರ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಧನ್ಯನಾದ. ಶಂಕರಪ್ಪನವರು ಎಲ್ಲಾ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನೂ “ತುಂಬಾ ಹೃದಯದಿಂದ” ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ಅನಂತರ ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಮುರುಘರಾಜೇಂದ್ರ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರದರ್ಶನ ಉದ್ಘಾಟನೆ. ಅವರು ಕುಳಿತಿದ್ದೆಡೆಯೇ ಮೈಕನ್ನು ತಂದು ಅವರ ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಭಾಷಣ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

“ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಮಾಡಲು ನಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ಯಾರೂ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರದರ್ಶನ ಎಲ್ಲಿದೆ ಅಂತ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಮುದುಕರು ಒಂದೆರಡು ಬೋಧನೆ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸ್ತಾರೆ ಅಂತ ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ, ನಾನು ಬಂದಿರೋದು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ. ಪುಸ್ತಕ ಎಲ್ಲಿದೆ ತೋರಿಸಿ. ಪ್ರದರ್ಶನ

ಎಲ್ಲಿದೆ ತೋರಿಸಿ. ಆಮೇಲೆ ಮಾಡೋಣಂತೆ, ತಗೀರಪ್ಪ ಈ ಮೈಕು” ಅಂತ ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ನಿಸ್ಸಂ ಕೋಚವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.

ನಾನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ನೂರಾರು ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದ್ದವರು ಮೂರು ಜನ. ಹಿಂದಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ. ಈ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರ ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕ ಭಾಷಣ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯ ಕಲಾಪಗಳನ್ನು ಅವರು ಸವಿನಾರವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ, ಕನ್ನಡದ ಮುನ್ನಡೆಗೆ ಇರುವ ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ಮಹಾಜನರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದರು. ಭಾಷಣದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ,

“ನಾನೀಗ ಮೂರು ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಕೂಗುತ್ತೇನೆ. ನೆರೆದಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸಾಹಿತಿಗಳೂ, ಮತ್ತೆಲ್ಲಾ ಸಭಿಕರೂ ಈ ಮೂರು ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಕೂಗಬೇಕು” ಅಂತ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡರು. ಘೋಷಣೆಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಹೊದೆದಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಾಹಿತಿಗಳನ್ನೇ ಹೀಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ ಅಂತ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನಾನು ಮುಂದೆ ಸರಿದು ಕುರ್ಚಿಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೆ.

“ಕಾವೇರಿ ನಮ್ಮದು” ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರ ಕಂಚಿನ ಕಂಠದಿಂದ ಹೊರಟ ಈ ಘೋಷಣೆ ಚಪ್ಪರದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಮೊಳಗಿತು. ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನಸ್ತೋಮ ಕಿವಿಗಡ ಕಿಚ್ಚುವಂತೆ “ಕಾವೇರಿ ನಮ್ಮದು” ಎಂದು ಮಾರ್ದನಿಸಿತು.

ನಾನು ಭಾವಪರವಶನಾದೆ. ಮುಂದೆ ಕೂಗಿದ ಘೋಷಣೆಗಳು, ಭಾಷಣಗಳು ಇತರ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ಯಾವುದೂ ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ‘ಕಾವೇರಿ ನಮ್ಮದು’ ಕೂಗಿನ ಶಕ್ತಿ, ಅರ್ಥಪೈಶಾಲ್ಯ ನನ್ನನ್ನು ದಿಜ್ಞೂಷನನ್ನಾಗಿಸಿತ್ತು. ಆಹಾ ಭಾರತದ ಭಾಷೈಕ್ಯತೆಗೆ, ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯಗಳ ಸ್ನೇಹ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ಕೊನೆಗೂ ಒಂದು ಮೂಲ ಮಂತ್ರ ದೊರಕಿದಂತಾಯಿತು. ಇದೊಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ಕಾವೇರಿ ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾವಿರಾರು ತಮಿಳರು ಬೆಂಗಳೂರು ನಂಜನಗೂಡುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಪ್ರಮೇಯವೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. “ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾರರು. ತಿರುಮತಿ ಜಯಲಲಿತಾ ಅವರು ಸಹಾ ಈ ಮಾತನ್ನ ಖಂಡಿತಾ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಕೇಳಿ ‘ಕಾವೇರಿ ನಮ್ಮದು’ ಅಂತ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೂ ಒಮ್ಮತವನ್ನು ತರುವ ಈ ಹೇಳಿಕೆ ಎಷ್ಟು ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತ.

ಕಾವೇರಿ ಒಂದು ನದಿ. ತಲಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ. ಕೇರಳ, ತಮಿಳುನಾಡು, ಪಾಂಡಿಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಬಂಗಾಳಾಕೊಲ್ಲಿಯನ್ನು ಸೇರುತ್ತಾಳೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹರಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕಾವೇರಿ ತಮಿಳಿನವರದ್ದಾಗುತ್ತಾಳೆಯೇ? ಹೆಣ್ಣು ಹುಟ್ಟಿದ ಮನೆಯವಳೋ, ಸೇರಿದ ಮನೆಯವಳೋ? ಗಾದೆಗಳು ಇರಬಹುದು “ಕೊಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣು ಕುಲಕ್ಕೆ ಹೊರಗು” ಅಂತ. ಕೆಲವರು “ಹೊಳೆ ನೀರಿಗೆ ದೊಣ್ಣೆ ನಾಯಕನ ಅಪ್ಪಣೆಯೇ” ಅಂತ ಕೇಳಬಹುದು. ಇವೆಲ್ಲಾ ಕುಹಕದ ಮಾತುಗಳು, ಕಾವೇರಿ ಖಂಡಿತಾ ನಮ್ಮದು. ಕಾ-ವೇ-ರಿ ನಮ್ಮದು ಎಂತಹ ಪ್ರಾಸಬದ್ಧವಾದ ಹೇಳಿಕೆ. ಮೊದಲ ಪದವನ್ನು ಎಳೆದು ಎಳೆದು ಅದರ ಪೂರ್ತಿ ಸ್ವಾದವನ್ನು ಸವಿದು, ಅನಂತರ ರೀವಿಯಿಂದ ಅದರ ಮೇಲಿನ ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬೇಗನೆ ಸಾಧಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಜಾಣ್ಮೆ ‘ನಮ್ಮದು’.

ಸಮಾರಂಭ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ನಾನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ‘ಕಾವೇರಿ ನಮ್ಮದು’ ಅಂತ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅದರ ತಾಳಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಹೊರಟಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಹೃದಯ ತುಂಬಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಕನ್ನಡದ ಕಂಪು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹರಡಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಕನ್ನಡಿಗರೇ. “ಓ ಎನ್ನ ಬಾಧವರೇ” ಅಂತ ಕೂಗೋಣ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸಿದ ಉದ್ವೇಗಾನ ಒಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಅದುಮಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಹಲವು ಕಾಲೇಜ್ ತರುಣಿಯರು ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕನ್ನಡದ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಕುಲವಧುಗಳಿವರು. ನಾಡಿನ ವೀರ ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನೇರುವ ಪಟ್ಟರಾಣಿಯರು, ಎಂಬೆಲ್ಲ ಸಾಲುಗಳು ನನ್ನ ಮನಃ ಪಟಲದಲ್ಲಿ ಹಾದು ಹೋದವು. ತರುಣಿಯರು ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ಮುಗುಳ್ಳಕ್ಕರು. ಕನ್ನಡಾಂಜೆಯ ಮೇಲಿನ ನನ್ನ ಪ್ರೇಮ ಕಟ್ಟಿಯೊಡೆಯಿತು. “ಕಾವೇರಿ ನಮ್ಮದು” ಎಂದು ಆ ತರುಣಿಯರಿಗೆ ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದೆ. ಫರ್ ಎಂದು ಸದ್ದಾಯಿತು. ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು. ಆಮೇಲೇನಾಯಿತು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಎಚ್ಚರವಾದಾಗ ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕನೊಬ್ಬ ನನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೆ ನೀರೆರಚುತ್ತಿದ್ದ. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಹಲವು ತರುಣಿಯರು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬಾಕೆ ತನ್ನ ಜೊತೆಗಾತಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತುಗಳು ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದವು.

“ಕಾವೇರಿ, ನೀನು ಆ ಮುದುಕನಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ಹೊಡೆಬಾರದಾಗಿತ್ತು ಕಣೇ”

ನಾನು ಹಾಗೆಯೇ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದೆ.

ಅಪರೇಶನ್ ಕ್ವಿಕ್ ಕುಕಿಂಗ್

ಲೀಲಾ ಮಿರ್ಚೆ

ಅಂದು ಬೆಳಗ್ಗೆ 10 ಗಂಟೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರ ಮಗಳ ಧಾರೆ. ಹೋಗಲೇಬೇಕಾದ ಮದುವೆ. ಛತ್ರ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಿಂದ ಬಹಳ ದೂರ. ಎರಡು ಬಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸ ಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇರುವ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಟೋಗೆ ಸುರಿಯಬೇಕು. ಅದೃಷ್ಟ ವಶಾತ್ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಗೆಳತಿ ಮೀರಾ “ನಾನು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಮದುವೆಗೆ ಹೋಗ್ತಿನಿ, ನಿನ್ನ pick up ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾ” ಅಂತ ಕೇಳಿದಳು. ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಲು ಸುರಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. 9 ಗಂಟೆಗೆ ರೆಡಿಯಾಗಿರು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಳು ಮೀರಾ.

ಸರಿ, ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬೇಗ ಎದ್ದು ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ಕೆದಕಿಟ್ಟೆ. ಇವರಿಗೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಅದನ್ನೇ pack ಮಾಡಿದರಾಯಿತು ಎಂದು ಕೊಂಡೆ, ಆಗ ಗಂಟೆ ಏಳೂ ಮೂವತ್ತು. ಇವರು, “ಇವತ್ತು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮನೆಗೇ ಊಟಕ್ಕೆ ಬರ್ತೀನಿ, ಯಾಕೇಂದ್ರೆ ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ ಊರಿಗೆ ಬಂದಿದಾನೆ. ಏನೂ urgent ಆಗಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಮಾತಾಡಬೇಕಂತೆ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟಕ್ಕೆ ಬಾ ಅಂತ ಹೇಳಿದೀನಿ” ಅಂದ್ರು.

“ಅಯ್ಯೋ, ನಾನು ಮದುವೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಲ್ಲಾ” ಎಂದೆ.

“ಗೊತ್ತು, ಏನೂ ಸಿಂಪಲ್ಲಾಗಿ ಮಾಡು. ಅವನೇನು ಹೊಸಬನೇ” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು.

ನನ್ನ B. P. ಏರಿತು. ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆ ಯೋಣ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ನನಗೆ, ಈಗ ಅಡಿಗೆ ಶುರು ಮಾಡಿ, ಒಂಭತ್ತರೊಳಗೆ ಅದನ್ನ ಮುಗಿಸಿ, ಅಲಂಕಾರಾನೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರೆಡಿಯಾಗೊ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಗುತ್ತೆ ಅಂತ ನಾನು ಊಹಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಸರಿ, ‘Operation quick cooking’ ಶುರುವಾಯಿತು ಅರ್ಧ, ಮುಕ್ಕಾಲು ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದರಾಯಿತು ಅಂತ ಧೈರ್ಯ ತಂದುಕೊಂಡೆ. ಕುಕ್ಕರ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ಬೇಳೆ ಇಟ್ಟೆ, ಬಾಗಿಲ ಬೆಲ್ ಆಯಿತು. ಛೇ ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷವೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವಾಗ ಯಾರವ್ವ ಇಡು, ಅಂತ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದೆ. ಹಿಂದೆ ಮನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನರಸಮ್ಮ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ. ಅವಳನ್ನ ನೋಡಿ ಎದೆ ಝಲ್ ಅಂತು. ಕಾರಣ, ನರಸಮ್ಮ ಮಾತು ಶುರು ಮಾಡಿದರೆ ಅಂತ ನಿಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಆಕೆಯ ತವ್ವಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮ ಅವಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಾಗ ಮಾತನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ mechanismನ್ನು install ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದ ಅಂತ

ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ. ಅವಳು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಿರಾ ಅಂತ ಶುರುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ನಾನು ಗಾಭರಿ ಗೊಂದಲವಳಂತೆ ನಟಿಸಿ, “ನರಸಮ್ಮ ಸಂಜೆ ಬಾ. ಮನೇಲಿ. ರಾಧ್ಯಾಂತ ನಡೀತಿದೆ. ಈಗ ಏನೂ ತೋಚ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅವಳನ್ನ ಅಟ್ಟಿದೆಸಂಜೆ ಬಂದು ಮನೇಲಿ ನಡೆದ ರುಪ ರಾಧ್ಯಾಂತವ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳುವ ಮಿಷಿಯಲ್ಲಿ ನರಸಮ್ಮ ಹೊರಟಳು. ಅಲ್ಲಿಗೆ 5 ನಿಮಿಷ ದಂಡವಾಯಿತು.

ಗಂಟೆ ಎಂಟು. Menu plan ಮಾಡಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಬೇಗಾಗಬೇಕು—ನಿಂಬೆ ಸಾರು (ಅಂತ್ಯ ಹುಣಸೆ ಹಣ್ಣು ನೆನಸಿ ಕೆವುಜುವ time ಉಳಿಯುತ್ತೆ)—ಟೊಮೆಟೊ ಪಚಡಿ (ಬೇಯಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ) ಬೇಗ ಬೇಯುವ ತರಕಾರಿಯ ಪಲ್ಯ —ಸರಿ frig ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದ ಎಲೆಕ್ಟ್ರೋಸನ್ನು ತೆಗೆದೆ. ಚಕ ಚಕ ಅಂತ ಹೆಚ್ಚಲು ಶುರು ಮಾಡಿದೆ. ಆರು ತಿಂಗಳಿಂದ ಮೊಂಡಾಗಿದ್ದ ಆ ಚಾಕುವನ್ನು ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಸಾಣೆ ಹಿಡಿಯುವವನ ಕೈಲಿ ಜೋಪು ಮಾಡಿಸಿದ್ದು ಆ ಅಪಾಂತರದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕ್ಯಾಬೇಜಿನ ಜೊತೆಗೆ ಬೆರಳಿಗೂ ಬಿತ್ತು ಏಟು! ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ರಕ್ತ ವನ್ನು ತೊಳೆದು, ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾಯಿತು—ಇನ್ನೊಂದು 5 ನಿಮಿಷ waste ಆಯಿತು—ಹೆಚ್ಚಿದ ತರಕಾರಿಯನ್ನು ಒಗ್ಗರಣೆಗೆ ಹಾಕಿ, ಕುಕ್ಕರ್ ಕಡೆ ನೋಡಿದೆ ಶಬ್ದವೇ ಇಲ್ಲ! ಕುಕ್ಕರಿಗೆ ನೀರು ಹಾಕುವುದನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದೆ.

ಇದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಲೀಲೆಯೇ ಸರಿ. ಇಂದು ನಾನು ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿರ ಬೇಕು. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಗಡಿಬಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ನನ್ನ ಪ್ರವೃತ್ತಿ. ನನ್ನ ಗಡಿಬಡಿಯ maximum limitನ್ನ ನೋಡುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮ ಈ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ನನ್ನ ಗುಮಾನಿ. ಜೊತೆಗೆ ಆತನ ಮೇಲೆ ಕೋಪವೂ ಬಂತು.

ಆದರೂ ಆದಷ್ಟು ಸಮಾಧಾನ ತಂದುಕೊಂಡು ಕುಕ್ಕರಿಗೆ ನೀರು ಹಾಕಿ, gas ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಿದೆ. ದೇವರು ಭಕ್ತರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವಾಗ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನಂತೆ. ಇದನ್ನರಿತಿದ್ದ ನಾನು, ಈಗ gas ಮುಗಿದಿರ ಬಹುದು ಎಂದುಕೊಂಡೇ gas ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಿದೆ.—ಆದರೆ gas ಇತ್ತು.

ಗಂಟೆ ಎಂಟೂವರೆ ಗಾಯದ ಬೆಟ್ಟಿನ ಕಾರಣ ಟೊಮೆಟೊ ಪಚಡಿ cancel ಆಯಿತು. ಉದ್ದಿನ ಹಪ್ಪಳ ಸುಡೋಣವೆಂದು ಡಬ್ಬ ತೆಗೆದೆ ಗೇಟ್ ಬಳಿ ಯಾರೊ ಸತತವಾಗಿ ಸೈಕಲ್ ಬೆಲ್ ಮಾಡಿದರು. ಟೆಲಿಗ್ರಾಮ್‌ನವನು ಬೆಲ್ ಮಾಡುತ್ತಿರ ಬಹುದು ಅನ್ನಸ್ತು. ಏನಪ್ಪ ಹಣೇಬರಹ ಅಂತ ಹೆದರಿ ಗೇಟ್ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿದೆ. ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ ಸೀರೆ ಗಂಟನ್ನು ಹೊತ್ತು, ಸೀರೆ ಮಾರುವವ ನಿಂತಿದ್ದ ಅವ ಹಲ್ಲು ಕಿರಿಯುತ್ತಾ ‘ಬಹೆನ್‌ಜಿ, ಸಾಡಿ ಬಹುತ್ ಅಚ್ಚ ಹೈ. ವಕ್ಕದ ಮನೆ ಬೆಹನ್‌ಜಿ ನಾಲ್ಕು ಸಾಡಿ ತೆಗೀತು. ನೀವು ಸಾಡಿ ತೆಗೀಬೇಡಿ. ಪರಮಾ ನೈ. ಎಲ್ಲಾ ಏಕ್ ದಫಾ ನೋಡಿ... ಅಂತ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಹೇಳಿದ ವನಃ time waste ಆಯಿ

ತಲ್ಲಾ ಅಂತ ಅವನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಶಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನೂ ಕೊಡದೆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಓಡಿದೆ.

ಹಪ್ಪಳ ಸುಟ್ಟಿದ್ದಾಯಿತು. ಗಡಿಯಾರ count down ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಕುಕ್ಕರ್ ಇಳಿಸಿ Pressure ಇಳಿಯಲು ತಣ್ಣೀರು ಸೇವೆ ಮಾಡಿ, ನಿಂಬೆಹಣ್ಣಿನ ರಸ ತೆಗೆಯಲು ಶುರು ಮಾಡಿದೆ. ನಿಂಬೆ ಹಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ರಸವೇ ಇಲ್ಲ! ಬಂದ 3-4 ತೊಟ್ಟನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸಾರಿಗೆ ಹಾಕಿದೆ.

ಮೊಸರನ್ನು ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಇಡೋಣಾ ಅಂತ, ಹೆಪ್ಪು ಹಾಕಿದ ಮೊಸರಿನ ಪಾತ್ರನ ತೆಗೆದೆ. ಹೆಪ್ಪೇನೊ ಆಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಇರುವೆ ಮುತ್ತಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ನನಗೆ ಕನ್ನಡಕವಿಲ್ಲದೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣದು. ಕನ್ನಡಕ ಎಲ್ಲಿ? ಇದೊಂದು ಮಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರ್ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಪ್ರತಿದಿನ 2-3 ಸರ್ತಿಯಾದರೂ ನಾನು ಕನ್ನಡಕ ಹುಡುಕುವುದು ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಇವತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ time ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪಲ್ಕಕ್ಕೆ ಕೊತ್ತಂಬ್ರಿ ಸೊಪ್ಪು ಹಾಕಲು frig ತೆಗೆದೆ, ಅಲ್ಲಿತ್ತು ಕನ್ನಡಕ. ಕ್ಯಾಬೆಜ್ ತೆಗೆದಾಗ ಅದು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿರಬೇಕು!. ವೇಳೆ ಎಂಟು ಮುಕ್ಕಾಲು, ಒಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೋಸು ಪೂರ ಬೆಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಹಾಗೇ ಕಾಯಿ, ಕೊತ್ತಂಬ್ರಿಯ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿದೆ. ಪೂರ ಬೇಯದಿದ್ದರೇನು? ಈ ಚೈನಿ ಅಡಿಗೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಾಗೆಯೇ. ಹಸಿಹಸಿಯಾಗೇ ಇರುತ್ತೆ. ಇವತ್ತು ಚೈನಿಸ್ ಕೋಸು ಪಲ್ಕ ಅಂತ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಆದರೂ ಆದರೆ ಮುಖ ನೋಡಲಾರದೆ ಬೇಗ ಪಲ್ಕದ ಪಾತ್ರೆಗೆ ತಟ್ಟೆ ಮುಚ್ಚಿದೆ.

ಗಂಟೆ 8.50 ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟವಾಳಿ ಉಟ್ಟು ಮುಖಕ್ಕೆ ಬೂದಿ ಬಳಿದುಕೊಂಡು, ನಾನೂ ರೆಡಿಯಾಗೇ ಬಿಟ್ಟೆ!

ಅಂದು ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಅತಿಥಿಗೆ ಕಲಗಚ್ಚು ಸಾರು, ಅರೆಬೆಂದ ಪಲ್ಕ, ಇರುವೆ ಮುತ್ತಿದ ಮೊಸರನ್ನು ನೀಡಿ ಸತ್ಕರಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಒಂಥರಾ guilt feeling ಬಂತು. ತಕ್ಷಣ ತಪ್ಪು ನನ್ನದಲ್ಲಾ ಅನ್ನಿಸ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಪರಮಾತ್ಮನ ಲೀಲೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಆ ದೇವರಿಗೆ ಒಂಥರಾ Entertainment value ಆಗಿರಬೇಕು. ಏಕೆ ಅಂತಿರಾ, ಆತನ ಕೆಲಸ ಒಂದೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗ್ತಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಆಗ್ತಿರೋ ಒಟಾಪಟಿನ ನಿಲ್ಲಿಸಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ತರಹ ಬೇಜಾರಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕೊಂಚ ಮನರಂಜನೆ ಬೇಡವೇ? ಅದಕ್ಕೆ ಆತ ನಮ್ಮಂಥ ಸಾಧು ಗೃಹಿಣಿಯರ ಕೈಲಿ ಅವಾಂತರದಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಗಡಿಬಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಗಹಿಗಹಿಸಿ ನಗುತ್ತಿರಬೇಕು. ನಗವ್ವ ನಗು! ಏನಾದ್ರೂ ಆಗಲಿ-ಎಲ್ಲಾ ನಿಂಗೇ ಪ್ರೀತಿ!

ಜನಪ್ರಿಯ ನಗೆಗಾರರು :

ಗ್ರೌಚೋ ಮಾರ್ಕ್ಸ್

ಶಿವು

ಗ್ರೌಚೋ ಮಾರ್ಕ್ಸ್
ಅನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಪರಿ
ಚಯಿಸುವ ಕೆಲಸ ಬಹು
ಸುಲಭ. ಅಮೆರಿಕದ ಟಿ. ವಿ.
ಕೈಲಾಸಂ ಅಂದರೆ ಮುಗಿ
ಯಿತು. ಮಾತಿನ ಜಾಣ್ಮೆ
ಯಲ್ಲಿ, ವಾದರಸದಂತಹ
ತೀಕ್ಷ್ಣ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ
ಕೈಲಾಸಂಗೆ ತೀರಾ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ
ಬರುವ ಅಮೆರಿಕದ ನಗೆಗಾರ
ಗ್ರೌಚೋ ಮಾರ್ಕ್ಸ್.

ಗ್ರೌಚೋ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು
ಕಡು ಬಡತನದಲ್ಲಿ.
ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ಗೆ 93ನೇ

ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಮನೆ. ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಜಾಕಿ ಇದ್ದು ಮನೆ
ಮಾಲೀಕ ಹಮ್ಮೆಲ್ ಬಂದಾಗ ಮನೆಯವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಕರಾಳ ಸ್ವಪ್ನ. ಗ್ರೌಚೋನ ತಂದೆ
ನ್ಯಾಮ್ ದರ್ಜೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ದೊಡ್ಡ ಸಂಸಾರ ತೂಗಿಸಲು ಹೆಣಗುತ್ತಿದ್ದ.
ಗ್ರೌಚೋಗೆ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು. ಚೀಕೋ, ಹಾರ್ಪೊ ಅಣ್ಣಂದಿರಾದರೆ
ಗಮ್ಮೊ, ಜೆಪ್ಪೊ ತಮ್ಮಂದಿರು. ಸರ್ಕಸ್ಸಿನ ನಕಲಿ ಶಾಮರು ಆಡುವ ರೀತಿಯ ಹಾಸ್ಯ
ದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಸಹೋದರರು ಎತ್ತಿದ ಕೈ. ಈ ಐದು ಜನರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ನಿರ್ಮಿ
ಸಿದ ಮೊದಲ ತಮಾಷೆ ಚಿತ್ರ 'ಫನ್ ಇನ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್' ಇದರ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗ
ದಲ್ಲಿ ಗ್ರೌಚೋಗೆ ಸ್ಕೂಲಿನ ಮೇಷ್ಟರ ಪಾತ್ರ. ಹಾರ್ಪೊ, ಸ್ಕೂಲು ಹುಡುಗನ ತರಹ
ಚಡ್ಡಿ ಷರಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ.

“ಯಾಕೋ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಲೇಟು ?” ಗ್ರೌಚೋ ಗದರಿಸಿ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ.

“ಮತ್ತೇ... ಮತ್ತೇ ನಮ್ಮನೇಲಿ ಹಾಲಿನ ಪಾತ್ರೆ ಮುಚ್ಚಳ ಕಳೆದುಹೋಗಿತ್ತು. ಬೆಕ್ಕು ಹಾಲು ಕುಡೀದೇ ಇರಲಿ ಅಂತ ಪಾತ್ರೆ ಮೇಲೆ ಕೂತಿದ್ದೆ” ಹಾರ್ಪೋ ಉತ್ತರ. ಅವು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗಮ್ನೊ ಒಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ.

“ಏ. ಗಮ್ನೊ, ಬೆಕ್ಕಿನ ಮುಖ್ಯ ಭಾಗಗಳು ಯಾವುವು ?” ಗ್ರೌಚೋ ಪ್ರಶ್ನೆ.

“ಕಣ್ಣು, ಕಿವಿ, ಕತ್ತು, ಬಾಲ, ಕಾಲು, ಇತ್ಯಾದಿ” ಗಮ್ನೋ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ನೀಡಿದ ಗತ್ತಿನಿಂದ ಹಾರ್ಪೋ ಕಡೆ ತಿರಸ್ಕಾರದ ನೋಟ ಬೀರುತ್ತಾನೆ.

“ಮುಖ್ಯವಾದ ಭಾಗಾನೇ ಮರೆತೆಯಲ್ಲಾ. ನಿನಗಿಲ್ಲದೇ ಇರೋದು ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಏನಿರತ್ತೆ ?” ಗ್ರೌಚೋ ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಲೆಂದು ತನ್ನ ಮೋಸ ಮೇಲೆ ಕೈಯ್ಯಾಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ.

“ಮರಿಗಳು !” ಗಮ್ನೊನ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಉತ್ತರ.

ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಗ್ರೌಚೋ “ಭೂಮಿಯ ಆಕಾರ ಏನು ?” ಅಂತ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯ ಚೀಕೋನ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಚೀಕೋ “ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ”

ಗ್ರೌಚೋ “ನನ್ನ ಷರಟಿನ ಗುಂಡಿ ಹೇಗಿದೆ ?”

ಚೀಕೋ “ಚಚ್ಚಾಕನಾಗಿದೆ”

ಗ್ರೌಚೋ : “ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ, ನನ್ನ ಭಾನುವಾರದ ಗುಂಡಿ ಹೇಗಿರುತ್ತೆ ?”

ಚೀಕೋ “ಗುಂಡಗಿರುತ್ತೆ”

ಗ್ರೌಚೋ “ಕರೆಕ್ಟ್. ಈಗ ಹೇಳು ಭೂಮಿ ಹೇಗಿದೆ ?”

ಚೀಕೋ “ಭಾನುವಾರ ಗುಂಡಗಿರುತ್ತೆ, ಮಿಕ್ಕ ದಿನ ಚಚ್ಚಾಕ”

ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಹಾಸ್ಯ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಸಹೋದರರು ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತರಾದರು. ಅವರು ತಯಾರಿಸಿದ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎನಿಮಲ್ ಕ್ರಾಕರ್ಸ್, ಕೋಕೋನಟ್ಸ್, ಮಂಕೀ ಬಿಸಿನೆಸ್, ಡಕ್ ಸೂಪ್, ಹಾರ್ಸ್ ಫೆದರ್ಸ್ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಅತೀ ಜನಪ್ರಿಯ ಚಿತ್ರಗಳು ಸೇರಿದ್ದವು.

ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ, ಐವತ್ತರ ದಶಕದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಟಿ. ವಿ. ಜನಪ್ರಿಯವಾಗ ತೊಡಗಿದಾಗ, ಅದರೊಂದಿಗೆ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡವನು ಗ್ರೌಚೋ.

ಗ್ರೌಚೋವಿನ ಟಿ. ವಿ. ಪ್ರದರ್ಶನ ಕ್ವಿಜ್ ಮಾಡರಿಯದು. ನಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ಬಸು ನವೆಸುತ್ತಿದ್ದನಲ್ಲಾ ಆ ತರಹ ಕ್ವಿಸ್ ಅಲ್ಲ. ಪ್ರಶ್ನೆ, ಉತ್ತರ ಎರಡೂ ಲಘುವಾಗಿದ್ದು ನಗೆ ತರಿಸುವಂತಹ ಮಾತಿನ ಚಕಮಕಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಗ್ರೌಚೋ ಒಮ್ಮೆ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದ ತರುಣಿಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಖಾಡಕ್ಕೆ ಬರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

“ನೀನು ಅಮೆರಿಕ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಬಂದೆಯಮ್ಮಾ?” ಗ್ರೌಚೋನ ಮೊದಲ ಪ್ರಶ್ನೆ

“ನಾನು ಪ್ಲೇನಿನಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಬಂದೆ”

“ಜಾಣ ಹುಡುಗಿ. ಹಾರಿಕೊಂಡೇ ಬರಬೇಕು ಅಂತ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಪ್ಲೇನಿನಲ್ಲಿ ಬರೋದು ಜಾಣತನ”

ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ತರುಣ, ತಾನು ತನ್ನ ಭಾವೀ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಭೇಟಿ ಯಾದನೆಂಬುದನ್ನು ಗ್ರೌಚೋಗೆ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

“ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಒಬ್ಬ ಟ್ರಕ್ ಚಾಲಕ” ಅಂತ ಅವನು ಶುರು ಮಾಡೋದ್ರೊಳಗೆ ಗ್ರೌಚೋ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿ “ಓಹೋ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಟ್ರಕ್ ಬಿಟ್ಟಿ ಯೇನು?” ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ.

“ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ ಅವಳು ಒಂದು ಉಪಹಾರ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು” ಅನ್ನೋ ಅವ್ವರಲ್ಲಿ ಗ್ರೌಚೋ “ಓಹೋ ನೀನು ಆ ಉಪಹಾರ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಟ್ರಕ್‌ನ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಸಿದೆ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ” ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ.

“ಇಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ಟ್ರಕ್‌ನ ಒಂದು ಕೋಳಿ ಸಾಕಣೆ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಯಜಮಾನ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕೋಳಿಗಳಿವೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದ”

“ಓಹೋ ಆ ಕೋಳಿಗಳ ಜೊತೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಿಯತಮ ಕೂಡ ಇದ್ದಳೇನು” ಅಂತ ಗ್ರೌಚೋ ಉದ್ಗರಿಸಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ನಗಿಸಿದ್ದ.

ಅಮೆರಿಕನ್ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ “going wrong” ಅನ್ನೋದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಅರ್ಥ ಗಳಿವೆ. ಮದುವೆಯಾದ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಎಂಬುದು ಒಂದು ಅರ್ಥವಾದರೆ ತಪ್ಪು ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು

ವೃದು ಅಂತ ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಗ್ರೌಚೋ ಒಂದು ಉಪಹಾರ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ವೆಯಿಟರ್ ಒಬ್ಬ ತಿನಿಸಿನ ಚೀಟಿ (ಮನು ಕಾರ್ಡ್) ತಂದು ಅವನ ಮುಂದಿಟ್ಟ.

ಗ್ರೌಚೋ ಕೇಳಿದ “ಇಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಡ್ ಬೀಫ್ ಹೇಗಿದೆ ?”

ವೆಯಿಟರ್ “ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ತಪ್ಪು ಮಾಡೋ ಹಾಗೇ ಇಲ್ಲ” ಅಂತ ಆ ತಿನಿಸು ಸದಾ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ ಅನ್ನೋ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ.

“ಈಗಿನ್ನೂ ಸೂರ್ಯ ಮುಳುಗಿಲ್ಲ. ತಪ್ಪು ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವೇಳೆ ಇದೆ. ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದು ಕಾರ್ಡ್ ಬೀಫ್ ಹೇಗಿದೆ ಅಂತ” ಅಂದ ಗ್ರೌಚೋ.

ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಪತ್ರಿಕಾ ವರದಿಗಾರ ಗ್ರೌಚೋ ಹತ್ತಿರ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ “ಬನ್ನಿ, ಬನ್ನಿ ನಿಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಪತ್ರಕರ್ತರು ಅಂತ ಕೇಳ್ತೀ” ಗ್ರೌಚೋ ಬಲಿಪಶುವನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ. “ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ. ಆದ್ರೂ ನೀವು ಹೇಳೋದು ನಿಜ” ಅಂತ ಆ ಪ್ರಾಣಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಂಭದಿಂದಲೇ ಹೇಳಿತು.

“ಎಷ್ಟು ? ನೀವು ಆರಡಿ ಮೇಲಿದ್ದೀರೋ?” ಅಂತ ಕೇಳಿ ಗ್ರೌಚೋ ಆ ಪತ್ರಕರ್ತನ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಬಲೂನನ್ನು ರಸ್ತೆನಿಸಿದ.

ಮಗದೊಬ್ಬ ಕಾಲಿನ ತಜ್ಞ ಗ್ರೌಚೋ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ.

“ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಕಾಲು ನೋವಾಗ್ತಾ ಇದೆ” ಅಂದ ಗ್ರೌಚೋ.

“ಎಲ್ಲ ಬಿತ್ತು ಏಟು?” ಕಾಲಿನ ತಜ್ಞ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ.

“ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ” ಅಂತ ಗ್ರೌಚೋ ತನ್ನ ಹಿಂಭಾಗ ತೋರಿಸಿದ.

ಗ್ರೌಚೋನ ಖ್ಯಾತಿ ನೋಡಿ ಒಮ್ಮೆ ಅಮೆರಿಕದ ಪ್ರೈಯರ್ಸ್ ಕ್ಲಬ್ ಎಂಬ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕ್ಲಬ್ಬೊಂದು ಗ್ರೌಚೋನನ್ನು ಸದಸ್ಯನಾಗಲು ಆಹ್ವಾನಿಸಿತು. ಆ ಆಹ್ವಾನ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಗ್ರೌಚೋ ನೀಡಿದ ಉತ್ತರ ಜಗತ್ತ್ರಸಿದ್ಧ. “ನನ್ನಂಥವನನ್ನು ಸದಸ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಆಹ್ವಾನಿಸುವ ಯಾವ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಸದಸ್ಯತ್ವವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೂ ನಾನು ಇಷ್ಟ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ”

ಇನ್ನೊಂದು ಗ್ರೌಚೋನಗೆ ಹನಿ ಹೇಳುಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ಪೀರಿಕೆ ಆಗತ. ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ. ನನ್ನ ಪರಿಚಯದವರೊಬ್ಬರ ಹೆಸರು ಅಲೂರು ನಾಗಭೂಷಣ ಅಂತ.

ಅವರು ಒಮ್ಮೆ ಪುಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ನಾಗರಿಕರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಮರಾಠಿಗಳು. ಇವರೊಬ್ಬರೇ ಮೈಸೂರಿನವರು. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಏಳಿಗೆಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸಿ ಈ ಪ್ರಭೃತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡರು. ಏನಂತ ಗೊತ್ತೆ ? ನಾಗಭೂಷಣ ಅಲೂ ರ್‌ಕರ್ ಅಂತ. ಯಾಕೆ ಹೇಳುಕ್ಕೆ ಬಂದೆ ಅಂದರೆ ಗ್ರೌಚೋ ಯೆಹೂದ್ಯ. ನ್ಯೂಯಾ ಕ್‌ರ್‌ಕನ ಒಂದು ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಯೆಹೂದ್ಯರನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಗ್ರೌಚೋ ನಿರಾ ತಂಕವಾಗಿ ಗ್ರೌಚೋ ಮೆಕ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಅಂತ ಸಹಿ ಹಾಕಿ ಕೊರಡಿ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ. ಈ ಮೆಕ್ ಹಾಕಿದ ಕೂಡಲೇ ಆತ ಸ್ಕಾಟ್ ಅಂತ ಜನ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪುಣೆ ಆದ್ರೇನು, ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಆದ್ರೇನು ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲವೇ.

ಗ್ರೌಚೋ ಖ್ಯಾತ ಟಿ. ವಿ. ನಗೆಗಾರಗಾಗಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖಕ ಕೂಡ. ಅವನನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದ ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಗ್ರೌಚೋ ಬರೆದ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖನವೊಂದರಿಂದ ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ಅಮೆರಿಕದ ರಾಯಭಾರಿಣಿ ಕ್ಲೇರ್ ಬೂತ್ ಲೂಸ್‌ಳನ್ನು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನ ಡಿನ್ನರ್ ಪಾರ್ಟಿ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಒಂದು ಘಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪಾರ್ಟಿ ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಂತು. ರಾಯಭಾರಿಣಿಯನು ಮನೆಗೆ ಬಿಡುಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಅಂತ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಕೇಳಿದ.

“ಆಕೆ ಇರೋದು ಎಲ್ಲಿ ?” ನಾನು ಕೇಳಿದೆ.

“ಬೆಲ್-ಏರ್ ಬಡಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆ”

“ಆಯಿತು. ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ”

“ಈ ರಾತ್ರಿ ಮಂಜು ಬೇರೆ ಕವಿದಿದೆ. ದಾರಿ ತಪ್ಪಲ್ಲ ತಾನೆ ?” ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಕಾತರದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

“ನಾನು ! ದಾರಿತಪ್ಪೋದು ಅಂದ್ರೇನು ! ಹ್ಹ. ಹ್ಹ. ನಾನೇನು ಲಾಸ್ ಏಂಜ ಲೀಸ್‌ಗೆ ನಿನ್ನೆ ಬಂದೆ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ದೀಯಾ. ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷ ಈ ಉರ್ದಲ್ಲೇ ಇದ್ದೀನಿ ಏನೂ ಯೋಚ್ಚಿ ಮಾಡ್ಬೇಡ” ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ. ಹೇಳಿದ್ದೇನೋ ನಿಜ. ಆದ್ರೆ ನಾನು ಯಾಕೆ ಹೇಳ್ತೆ ಅಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಇರೋ ಪಾರ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಜಂಭ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳೋದು ಜಾಸ್ತಿ. ನನಗೆ ಲಾಸ್ ಏಂಜಲೀಸ್ ದಾರಿಗಳು ಏನೇನೂ ತಿಳಿದು.

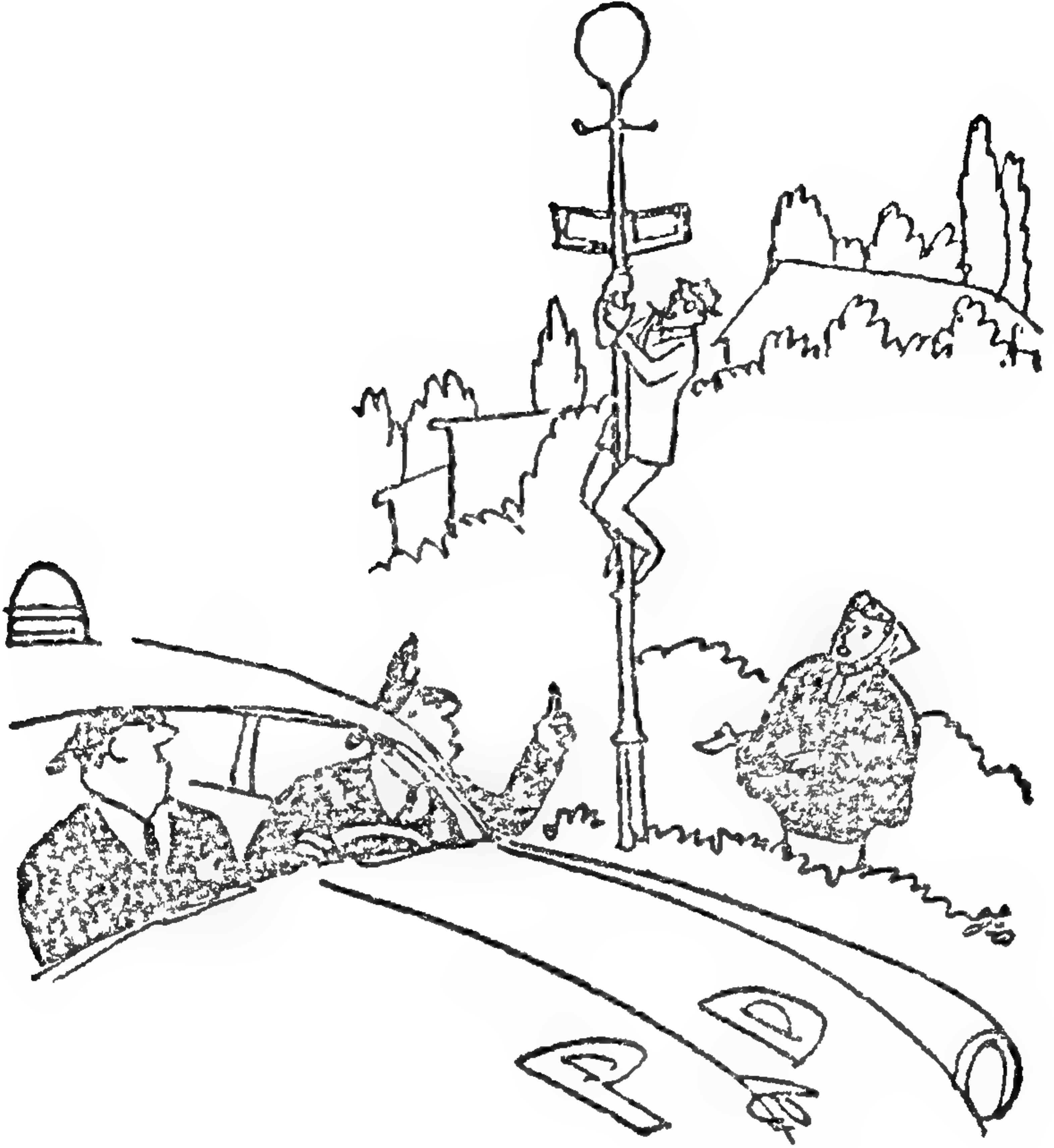
ನಾನು ರಾಯಭಾರಿನಾಗ್ಲೀ, ರಾಯಭಾರಿಣೀನಾಗ್ಲೀ ನನ್ನ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಆಕೆ ಬಂದು ಕುಳಿತಾಗ “ನಿಮ್ಮಂತಹ ಹೆಸರಾಂತ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಗುರಿ ತಲುಪಿಸಲು ಸಿಕ್ಕಿರೋ ಈ ಅವಕಾಶ ನನಗ್ಗೆ ಸಂದ ಗೌರವ” ಅಂದ. ಆಕೆ ವಿಚಿತ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿದಳು.

ನನಗೆ ಮೊದಲೇ ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ದಾರಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೆಲ್‌ಏರ್ ಬಡಾವಣೆಯ ದಾರಿಗಳಂತೂ ದೇವರೇ ಗತಿ. ಯಾವನಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಆಡಿಗೆಯವನಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯಿತು ಅಂತ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಅವನು ಎರಡು ನೂಡಲ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಒಂದು ಒಡಕಲು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅವೆರಡನ್ನೂ ಹಾಕಿ, ಅನಂತರ ಆ ತಟ್ಟೆಯ ನೂಡಲ್ ಸಮೇತ ಕಿಟಕಿ ಆಚೆ ಬಿಸಾಡಿದರೆ ಆ ನೂಡಲ್‌ಗಳು ಹೇಗೆ ಹರಡಿರುತ್ತೆ ನೋಡಿ, ಹಾಗೆ ಬೆಲ್ ಏರ್ ರಸ್ತೆಗಳು.

ನನ್ನ ಹಣೇಬರಹಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಈ ರಸ್ತೆಗಳ ಮೇಲೆ ದಟ್ಟವಾದ ಮಂಜು ಬೇರೆ.

ನಾನು ಧೈರ್ಯಮಾಡಿ ಪಾರ್ಟಿಯಿಂದ ಕ್ಲೇರ್‌ಗಳನ್ನು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟೆ. ಐದು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ದಾರಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಪ್ಪಿತು. ಆಫ್ರಿಕಾದ ಕಾಡಿನಲ್ಲೋ, ಬಾಂಬೆಯ ಸಂದುಗೊಂದುಗಳಲ್ಲೋ ಇರೋದಕ್ಕೂ, ಅಂದು ನಾವಿದ್ದ ಸ್ಥಿತಿಗೂ ಏನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಗೊತ್ತು ಗುರಿ ಇಲ್ಲ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಅಲೆದದ್ದಾಯ್ತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಾತಾಡ್ತೆ ಇದ್ದ ವಿಷಯ ಇಲ್ಲ. ರಾಜಕೀಯ, ಟಿ. ವಿ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಸಿನಿಮಾ ಎಲ್ಲವೂ ಮುಗಿದವು. ಕ್ಲೇರ್ ಒಳ್ಳೇ ಮಾತುಗಾತಿಯಾದರೂ, ಕೊನೆ ಕೊನೆಗೆ ನನ್ನ ದನಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ನಡುಕ, ಗಾಬರಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ನಗು ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆಕೆ “ಮಿ|| ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ರವರೇ, ನಿಮ್ಮ ವಾಹನ ಚಾಲನೆಯನ್ನು ಟೀಕಿಸಬೇಕು ಅಂತ ನನಗೇನು ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ರೆ ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕು ಅಂದ್ರೆ ನೀವು ಎಲ್ಲಿದ್ದೀರ ಅಂತ ನಿಮಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಚೌಕದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿನ ದೀವದ ಕಂಭದ ಮೇಲಿರೋ ರಸ್ತೆ ಹೆಸರನ್ನಾದರೂ ನೋಡಬಾರದೇ !”

ಸುತ್ತಲಿನ ಮಂಜು ಇನ್ನೂ ದಟ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಮುಂದಿನ ಚೌಕದಲ್ಲಿ ಕಾರು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ಹತ್ತಿರದ ಲಾಂದ್ರದ ಕಂಬದ ಮೇಲಿದ್ದ ರಸ್ತೆ ಹೆಸರನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಬೋರ್ಡಿನ ಮೇಲೆ ಮಂಜು ಮಸಗಿತ್ತು. ಕಂಬ ಹತ್ತಿ ನೋಡಿದ ಹೊರತು ಹೆಸರು ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸರಿ, ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೇ ಕಂಭ ದತ್ತಿದೆ. ಕೆಳಗೆ ಜೇಯಲ್ಲಿ ನಮಗುತ್ತಾ ಕ್ಲೇರ್ ಹುಲ್ಲಿನ ಪೊದೆಯ ಒಳಿ ನಿಂತಿದ್ದಳು.

ಅದ್ಬು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಪೋಲೀಸ್ ವ್ಯಾನ್ ಸೈರನ್ ಉದುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಇಬ್ಬರು ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅದರಿಂದ ಇಳಿದುರ. ಕಂಭದ ಮೇಲಿಂದ ನಾನು ಸೌಜನ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಕ್ಕು 'ಹಲೋ' ಅಂದೆ. ಆ ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ 'ಹಲೋ' ಅನ್ನಲಿಲ್ಲ. ಅವಾಕ್ಕಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ. ಆಮೇಲೆ ತನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಯನ್ನು ಕುರಿತು "ಈ ಸಿನಿಮಾ ನಟರು ಇರೋ ಬಡಾವಣೆಲಿ ಏನೇನೋ ವಿಚಿತ್ರ ದೃಶ್ಯ ನೋಡಿದ್ದೀನಿ. ಆದರೆ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಮೂರು ಘಂಟೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೀಪದ ಕಂಭದ ಮೇಲೆ ಗ್ರಿಚೋ ಮಾರ್ಕ್ಸ್, ತಳಗಡೆ ಅಮೆರಿಕದ ರಾಯಭಾರಿಣಿ ಇರೊ ದೃಶ್ಯ ನೋಡ್ತೀಯಾ ಅಂತ ಯಾರಾದ್ರೂ ಹೇಳಿದ್ರೆ ಖಂಡಿತಾ ನಂಬ್ತಾ ಇರ್ಲಿಲ್ಲ" ಅಂದ.

ಕೊನೆಗೆ ಪೋಲೀಸ್ ವ್ಯಾನ್ ಹಿಂದೇನೇ ಹೋಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಮನೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದೆ. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಕ್ಲೇರ್ ಇಟಲಿಗೆ ತನ್ನ ರಾಯಭಾರಿಕೆ ಮಾಡಲು ಹೋದಳು. ಇದೆಲ್ಲಾ ನಡೆದು ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷ ಆಯ್ತು. ಕ್ಲೇರ್ ಯಾಕೋ ಪುನಃ ಕ್ಯಾಲಿ ಫೋರ್ನಿಯಾ ಕಡೆ ತಲೆ ಹಾಕಿಲ್ಲ.

ಸಮಾನ ವ್ಯಸನಿಗಳು

ಕಂಭಂ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

“ಭಾರತ್ ಬಂದ್” ಅನ್ನೋದು ನನಗೆ ಮರ್ಮ ಹೋಗಿತ್ತು. ಮಾಮೂಲಾಗಿ ಜೋಳಿಗೆಯನ್ನು ಹೆಗಲಿಗೆ ತೂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದೆ. “ಈವತ್ತು ಬಂದ್ ಅಂತ ಕಛೇರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ರಜಾ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ನೀವ್ಯಾಕೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗ್ತಿರಿ ಏಟು ತಿನ್ನೋಕೆ” ಎಂದು ನನ್ನ ಮಡದಿ ತಾರಾ ಹೇಳಿದಾಗ, ಸರಿ ಬಂದ್ ಅಂತಾದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಅಂಗಡಿ ಮುಂಗಟ್ಟುಗಳು ಮುಚ್ಚಿರುತ್ತವೆ. ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು ಅಂತದುಕೊಂಡು ತೆಪ್ಪಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕುಳಿತೆ. ಪ್ಯಾಕಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಸಿಗರೇಟುಗಳು ಉಳಿದಿದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನೇ ಜೋಪಾನವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ಶೆಡ್ಯೂಲಿನ ಪ್ರಕಾರ ಸೇದಿ ಮುಗಿಸಿದೆ. ಬಂದ್ ಒಂದೇ ದಿನಕ್ಕೆ ತಾನೆ. ನಾಳೆ ಹ್ಯಾಂಗೂ ಅಂಗಡಿಗಳು ತೆಗೆದೇಯಿರುತ್ತವೆ ಅಂಬೋ ಭಂಡ ಧೈರ್ಯ ನನ್ನದು.

ವಾಹನಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ, ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಲೂಟಿ, ಪೊಲೀಸಿನವರ ಗೋಲೀಬಾರಿ ನಿಂದ ಮರಣ ಇತ್ಯಾದಿ ಸುದ್ದಿಗಳು ಕಾಳ್ಕಿಚ್ಚಿನಂತೆ ಹರಡಿ, ಮಾರನೆಯ ದಿನವೂ ಬಂದ್ ವ್ಯಾಪಕವಾದಾಗ ನಾನು ಕಂಗಾಲಾದೆ. ಸಿಗರೇಟೊಂದೂ ಉಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಲೂಟಿ ಉಪಾನಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ದೂಪ್ರಪಾನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೆ ? “ಇಲ್ಲೇ ಬಂದೆ ಒಂದ್ಮಿಮಿಷ” ಅಂತ ನನ್ನನ್ನ ಹೊರಬಿಡದೆ ಕಾವಲು ಹಾಕಿದ್ದ ನನ್ನಾಕೆಗೆ ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಹೇಳಿ ಬೀದಿಗಳಿದೆ.

ಗಲ್ಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಅಟಕಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಹೆದರಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಮಹಾ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲೇ ನಡೆದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಅಂಗಡಿಗಳೂ ಬೀಗ ಮುದ್ರೆ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿರುವುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದು ನಿರಾಸೆಯಾಯಿತು. ಆದರೂ ಯಾವ ಒಂದು ಅಂಗಡಿಯಾದರೂ ತೆರೆದಿರಬಹುದೆಂಬ ಆಶಾವಾದಿತ್ವವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮುನ್ನಡೆದೆ. ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ತ ಇತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾ, ಕಳ್ಳ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ವೃದ್ಧರೊಬ್ಬರು ನನ್ನ ಹಿಂದೆಯೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. “ಯಾವ ಅಂಗಡೀನೂ ತೆಗೆದಿಲ್ಲ ಅಲ್ವೆ?” ಅಂತೂ ನನ್ನನ್ನ ಕೇಳಿದರು.

“ಏನೋ ನಾನೂ ನೋಡತಲೆ ಇದ್ದೀನಿ. ಹತ್ತನೇ ಮೇನಿಂದಲೆ ಬರಿದಿದ್ದೀನಿ ಯಾವ ಅಂಗಡಿಯೂ ತೆಗೆದ ಹಾಂಗಿಲ್ಲ” ಎಂದೆ.

ಅವರು ಏನೋ ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತೆ ಲೊಚಗುಟ್ಟಿದರು.

“ಯಾಕೆ ಏನಾದರೂ ಅರ್ಜಾಂಟಾಗಿ ಮೆಡಿಸಿನ್ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ?”

ಅಂತು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದೆ.

“ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಸ್ವಾಮಿ. ಅರ್ಜಾಂಟಾನೇ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು”

“ಬಂದ್ ಇದ್ರಾ ಡ್ರಗ್ ಸ್ಟೋರ್ಸ್‌ಗಳು ತೆರೆದಿರುತ್ತವೆ. ಬನ್ನಿ ನೋಡೋಣ” ಅಂತಂದೆ.

“ಅದು ಡ್ರಗ್ ಸ್ಟೋರ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಔಷಧಿಯಲ್ಲಿ ರಾಯರೆ” ಅಂತ ಆ ವೃದ್ಧರು ಹೇಳಿದಾಗ, “ಇನ್ನೆಂಥಾ ಮೆಡಿಸಿನ್ ಇರಬಹುದು”? ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದೆ.

“ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗ್ತಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕಾಣ್ತಾತ್ದೆ. ನೋಡಿ ನನಗೆ ನಶ್ಯದ ವ್ಯಸನ. ಚಟ. ನಾಸೀ ಪುಡಿ ಮೂಗಿಗೆ ಬೀಳದಿದ್ದರೆ, ಶರೀರ ಇರಲಿ ಇಡೀ ಮನಸ್ಸೇ ಮುದುಡಿ ಹೋಗುತ್ತೆ. ಅದೇ ನನ್ನ ಔಷಧಿ. ಅದೇ ನನ್ನ ಜೀವನ ಸ್ವಾಮಿ.... ಎಂದು ಹಲಬಿಡರು.

ನನ್ನ ಹೆಸರು ಅಳಸಿಂಗ್ರಾಚಾರ್ಯ. ನಾನೂ ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಡೀ ನಲ್ಲೇ ಇದ್ದೋನು. ಸರ್ವಿಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗಂತೂ ಬೆಳ್ಳಿ ನೆಶ್ಯದ ಡಬ್ಬಿಯನ್ನೇ ಬಳಸಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ರಿಟೈರಾಗಿ ಮಗನ ಮನೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ, ಸೊಸೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದ ಹಾಗೆ ನೆಸ್ಯ ಹಾಕೋ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ತಗಡಿನ ಡಬ್ಬೀಲಿ ಆಯಾಯ ದಿನದ ಕೋಟಿ ತಂದು ಇಟ್ಟೊತ್ತಿದ್ದೆ ರಾಯರೆ. ನಿನ್ನ ಹಾಳು ಬಂದ್ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ, ನಿನ್ನೆಯಿಂದಲೇ ಒಂದು ಚಟಕಿ ನಾಸೀಪುಡಿಯೂ ಮೂಗಿಗೆ ಬೀಳದೆ ಹ್ಯಾಗ್ಯಾಗೋ ಆಗ್ತಾಯಿದೆ ನೋಡಿ. ಇವತ್ತಾದ್ರೂ ಒಂದು ಅಂಗಡೀನಾರ ತಗೀಬ್ಯಾಡ್ವೆ?” ಎಂದು ಅಲವತ್ತುಕೊಂಡರು ಅಳಸಿಂಗ್ರಾಚಾರ್ಯ.

“ನನಗೂ ಸಿಗರೇಟಿನ ಚಟ ಸ್ವಾಮಿ. ಇವತ್ತು ಬೆಳಗಿಂದಲೆ ಸ್ವಾಕು ಮುಗಿದು ಉಪವಾಸವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ನಡೀರಿ ನಾನು ಬರೀನಿ. ಶ್ಯಾಪ್‌ಗಳು ಯಾವದಾರ ತೆಗೆದಿವ್ಯೆ ನೋಡೋಣಂತೆ” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅವರ ಕೈ ಹಿಡಿದು ನಡೆದೆ. ಮೌತಿನ

ಮಧ್ಯೆ, ಒಂದು ಪಡ್ಡೆ ಹುಡುಗರ ತುಡ ನವೊಂದಿಗೆಯೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು, ನಾವು ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರುಗಳು ಎದುರುಗಡೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪೋಲೀಸರ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲು ತೂರಿ ಹಿದಕ್ಕೋಡಿದರು. ಪೋಲೀಸರು ಲಾಠಿ ಹಿಡಿದು ಅಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬಂದಾಗ ಅವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದವರು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ನಾವಿಬ್ಬರೇನೇ. ಸರಿ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದವರನ್ನು ಯಾವಿವರು ಬಿಟ್ಟಾರೆಯೆ ? ನಮಗೂ ದೊಣ್ಣೆ ಸೇವೆ ಆಯ್ತು. ಅಳಿಂಗ್ರಾಚಾರ್ಯ “ಹೇ ರಾವ್” ಎಂದು ಗಾಂಧಿಯಂತೆ ಕೂಗಿ ನೆಲ ಕಚ್ಚಿದರು. ನಾನು, ಕಾಲಿಗೆ ಏಟು ಬಿದ್ದದರಿಂದ ಕುಂಟುತ್ತಾ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ನೀರು ತಂದು ಆಚಾರ್ಯರ ಹಣೆಗೆ ಸಿಂವಡಿಸಿ, ಒಂದು ಗುಟುಕು ನೀರನ್ನು ಅವರ ಬಾಯಿಗೆ ಬಿಟ್ಟೆ. “ನನ್ನದ ಚಟದಿಂದ ಮುದುಕರು ಅಸುವನ್ನೇ ನೀಗಿದರೋ” ಎಂಬ ಗುಮಾನಿಯಾಗಿ, ಅವರನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸಿದೆ. ಒಂದರೆ ಘಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಅವರು ಮೆಲ್ಲನೆ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದು ಕುಳಿತರು.

“ಮುದುಕ ಎಲ್ಲಿ ಗೋತಾ ಹೊಡೆದನೋ” ಎಂಬ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ, ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಬ್‌ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್. ಆತನನ್ನೇ ಕೇಳಿದೆ, “ಏನು ಸಾರ್. ನಾವೇನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸದವೇ ? ಕಲ್ಲನ್ನು ಎತ್ತೋ ಶಕ್ತಿ ಕೂಡ ಇಲ್ವೆ ಇರೂವಾಗ, ಇನ್ನು ಅದನ್ನು ಎಸಿಯೋ ತಾಕತ್ನು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಂದ ಬರ್ಬೇಕೂ ಹೇಳಿ ಸಾರ್ ನೀವು ಬೆತ್ತ ಪ್ರಹಾರ ಮಾಡುವಾಗ ತಾರತಮ್ಯ ನೋಡಬ್ಯಾಡ್ವೆ ?” ಎಂದು ಕೊಂಚ ಖಾರವಾಗಿಯೇ ಕೇಳಿದೆ.

“ಅಲ್ವೀ ಈ ಪಾಟಿ ಗಲಾಟೆಯಾಗ್ತಿರೋವಾಗ, ನೀವು ಯಾಕ್ರೀ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಬಂದ್ರಿ. ಒಂದಿನ ಪಾಂಕಿಂಗ್ ಇಲ್ದೆ ಹೋಗ್ತಿದ್ದ್ರೆ ಏನಿ ತಲೇ ಹೋಕ್ತಿತ್ತು. ತೆಪ್ಪಗೆ ಮನೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರೋದು ಬಿಟ್ಟು, ಬೀದಿಗೆ ಬಂದು ನಮ್ಮ ತಲೆ ತಿನ್ನೀರಲ್ವಿ. ಹೋಗಿ ಮನೇ ಸೇರೋಳ್ವಿ ಬ್ಯಾಗ್” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅವನು ತನ್ನ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಪಡ್ಡೆ ಹುಡುಗರ ಬೇಟೆಗೆ ಹೊರಟ. ಈ ವೇಳೆಗೆ ಅಳಿಂಗ್ರಾಚಾರ್ಯ ಎದ್ದು ನಿಂತಿದ್ದರು.

“ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ತಿರೇನು ?” ಅಂತ ಅವರನ್ನ ವಿಚಾರಿಸಿದೆ.

“ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಉಂಟೆ ? ಮೊದ್ಲು ನೆಶ್ಯ ಆಮೇಲೆ ಮನೆ. ನಡೀರಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಹುಡುಕೋಣ” ಎಂದರು. ಅವರ ಕೆಟ್ಟ ಧೈರ್ಯಕ್ಕೆ ಮನದಲ್ಲೇ ಮೆಚ್ಚಿದೆ. ಆಚಾರ್ಯರು ಮಿಲ್ಮಿಯಲ್ಲೇನಾದ್ರೂ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಪರಮ ವೀರ ಚಕ್ರದ ಮೆಡ್ಲು ಪಡೀತಿದ್ದುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡೆ.

ಮೈನ್ ರೋಡುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾವು ಗಲ್ಲಿಗೆಯಿಳಿದವು. ಗಲ್ಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಅಂಗಡಿಗಳು ತೆಗೆದಿರಬಹುದೆಂದು ನಂಬಿ, ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಆ ಕಡೆ. ಈ ಕಡೆ ಹಾಯಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆಯೇ ನೆರಳಿನಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಪೋಲೀಸ್ ಸಿ.ಐ.ಡಿಯೇ ಅಧಿಪತಿ ಸಾಗಿಸಿ ಪತ್ತೇದಾರನೇ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಗೋಸ್ಕರ ಗುಪ್ತಚಾರ ದಳ ವನ್ನು, ಬೀದಿ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವ ಮಂದಿಯ ಹಿಂದೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೆ ಎಂಬುದೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಟ್ಟು ಮಸ್ತಾಗಿದ್ದ. ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಪೊದೆಗೂದಲು. ಮೂಗಿನ ಕೆಳಗಿದ್ದ ಹೊರವಾದ ಮೀಸೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಆ ಧಡಿಯ ಎರಡು ಭುಜಗಳ ಮೇಲೂ ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ಸೈಜಿನ ಬ್ಯಾಗುಗಳನ್ನು ನೇತು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಆ ಧಾಂಡಿಗ ದಾವುಕಾಲು ಹಾಕುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಂದಾಗ ನನಗೆ, “ಯಾಕಾದರೂ ಆಳಶಿಂಗ್ರಾಚಾರ್ಯ ಮಾಡು ಕೇಳಿಕೊಂಡು, ಮನೆಗೆ ಮರಳದೆ, ಮುಂದಡಿಯಿಟ್ಟೇನೋ” ಎಂದು ಪರಿತಾಪವಾಯಿತು.

“ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ಯಾಗ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕಿ. ಯಾವನೋ ಸಿ.ಐ.ಡಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಫಾಲೋ ಮಾಡ್ತಿರೋ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತೆ” ಎಂದೆ.

ನೆಶ್ಯದ ಕಾಳಜಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಪರಿವೆಯೇ ಇದ್ದಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಲು ನಿಧಾನಸ್ತನಾದ ಮುದುಕ. ಎವ್ವಾದರೂ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ ನಲ್ಲಿದ್ದು ರಿಟೈರಾದ ಜನ.

“ಸಿ. ಐ. ಡಿ ನ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದಾರೆಯೇ ? ನಿಮಗೆಲ್ಲೋ ಭ್ರಾಂತು. ಸುಮ್ಮನೆ ಗಾಭರಿಯಾಗಬೇಡಿ. ಬನ್ನಿ ನಾನಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ತಮ್ಮ ನಡುಗುವ ಆಭಯ ಹಸ್ತವನ್ನು ನೀಡಿ, ನನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ನಡೆದರು. ಆಮೆಯ ವೇಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮನ್ನು ಸವಿೂಪಿಸಲು, ದಾವುಗಾಲು ಹಾಕಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಧಡಿಯನಿಗೆ ಒಂದು ಕಷ್ಟವೇ ? ಅನಾಮತ್ತಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತ. ನನಗೆ ಕೈಕಾಲು ಆದುರಿತು.

“ಇಬ್ರೂ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ತಿದ್ದೀರಾ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ಸುರುಟಿಕೊಂಡಿತು. “ಇಲ್ಲೇ..... ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋಗ್ತಿದ್ದೀವಿ”.... ಅಂತ ನಾನು ತೊದಲಿದೆ, ತಮಿಳು ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ವಿಲನ್ ವೀರವ್ವನ್ ಕೇಕೆ ಹಾಕಿ ನಗುವಂತೆ, ಅವನು ಗಹ ಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕ. “ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋಗ್ತಿದ್ದೀರಾ ಅನ್ನೋದೂ ಗೊತ್ತು. ಏನನ್ನ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಿದ್ದೀರಾ ಅನ್ನೋದು ಸಂಗೊತ್ತು” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೇಡಿಯ ನಗೆ ನಕ್ಕ.

ಭಾರತ ಬಂದ್ ಕಡೆಯವನೇ, ಇಲ್ಲಾ ಪೋಲೀಸರ ಗುಪ್ತಚಾರ ದಳದವನೇ ಯಾವುದೂ ತಿಳಿಯದೆ, ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಜಾಯಿಷಿಕೊಡುವು ದೆಂಬುದೇ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅಳಬಿಂಗ್ರಾಚಾರ್ರೇ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು, “ಯಾವುದಾದ್ರೂ ಅಂಗಡಿಗಳು ತೆಗೆದಿವೆ, ಅಂತ ನೋಡ್ತಾ ಹೋಗಿದ್ದಿ. ಅಷ್ಟೆ ಸ್ವಾಮಿ ವಿಚಾರ” ಎಂದರು.

“ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಕೋ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಅಷ್ಟೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ ?” ಅಂದ ಕುಪಕವಾಗಿ. “ಎಲ್ಲೋ ಪಳಗಿದ ಸಿ. ಐ. ಡಿನೇ ಇರಬೇಕೂ ಅಂಬೋ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಈತನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತೆ ನಾನು.

“ಅದರಲ್ಲೇನಿದೆ ತಪ್ಪು ಹೇಳಿ ನಾವೇನು ಕಲ್ಲು, ಗುಂಡು ಎಸೀತಿಲ್ಲಲ್ಲಾ ಎಂದು ಕೊಂಚ ಕೋಪದಿಂದಲೇ ಜವಾಬಿಸಿದರು ಮುದುಕರು, ನಾಸೀ ಪ್ರಡಿ ಸಿಕ್ಕದೆ ಅವರ ಸಿಡಿಪಿಡಿಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು.

“ತಪ್ಪೂಂತ ಯಾರು ಹೇಳಿದರು ಸ್ವಾಮಿ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಚಟ, ವೀಕ್‌ನೆಸ್ ಇರಬೇಕಾದುದು ಸಹಜ ಧರ್ಮವೇ ಅಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿದ್ದೇ ಆತ ಮನುಷ್ಯ ಯಾಕಾದಾನು ಹೇಳಿ. ಅಂಥೋನು ಗುಡೀಲಿ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಲಾಯಖ್ವು ಅಷ್ಟೆ. ಈಗ ನಿಮಗೇನು ಬೇಕು ಹೇಳಿ, ನಾನು ಕೊಡ್ತೀನಿ” ಅಂದ. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಶಿವನೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಮುದುಕರಿಗೆ ಭಾಸವಾಯ್ತು.

“ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿ ನನಗೆ ನೆಶ್ಯ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಜಾನೆಯಿಂದ ನಾಯಿಯ ಹಾಗೆ ಅಲೀತಿದ್ದೀನಿ ಅವಕ್ಕೋಸ್ಕರ... ಎಂದರು ಆಚಾರ್ಯರು, ಆ ಧಾಂಡಿಗ ಬಗಲಿನ ಚೀಲಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿದ. ಸೊಗಸಾದ ಹರ್ಸ ಬೆಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ತಿಕ್ಕಿದ ಉಂಡೆ ನೆಶ್ಯದ ಡಬ್ಬಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಆಚಾರ್ಯರ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟ. ನನ್ನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ, “ನಿಮಗೆ ಸಿಗರೇಟು ಬೇಕೊಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಯಾವ ಬ್ರಾಂಡು ಬೇಕು ಹೇಳಿ” ಅಂತ ಕೇಳಿ, ನನ್ನ ಬ್ರಾಂಡಿನ ಸಿಗರೇಟಿನ ನಾಲ್ಕು ಪ್ಯಾಕೆಟ್ಟನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಹಾಕಿದ. “ಇನ್ನೂ ನಾಳೆ ನಾಡಿದ್ದರ ತನಕ ಬಂದ್ ವರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಿರುತ್ತೋ ಹೇಳೋಕೆ ಬರೂಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ. ಆದ್ರಿಂದ್ಲೆ ಮೂರು ದಿನಗಳ ಸ್ವಾಕ್ ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ” ಅಂತಂದ.

ಈ ಚೋದ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ನಾನು ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆ. ಪರವನ್ನು ಕೊಡಲು ಓಡಿಬರುತ್ತಿದ್ದ ದೇವರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಟಕಿತ್ತು ತಲೆ ಮರಸಿ

ಕೊಳ್ಳಲು ಹವಣಿಸಿದ ಭಕ್ತನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು ನಮ್ಮದು. ಆದ್ರೆ ಅಳಿಂಗ್ರಾಚಾರ್ಯರ ಕೆಚ್ಚೆವೆಯ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಅದು ತಪ್ಪಿತು.

“ಎಷ್ಟು ಹಣ?” ಅಂತ ನಾನು ಕೇಳಿದೆ.

“ಸ್ವಾಮಿ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟು ರೇಟಿಗಿಂತ ಒಂದು ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಷ್ಟೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ನನ್ನ ರಿಸ್ಕಿಗೆ ತಾವು ಕೊಡೋ ಬೆಲೆ. ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮ ಚಟಗಳಿಗೆ ತೆರಬೇಕಾದ ಶುಲ್ಕ” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಒಂದು ಬೀಡಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿ ಕೊಂದು ಹೊಗೆಬಿಟ್ಟ.

“ಸ್ವಾಮಿ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕಾಳಿಂಗರಾಯ ಅಂತ. ಮೋತಿಖಾನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ರಿಟೈರಾಗಿದ್ದೀನಿ. ನಾನೂ ನಿಮ್ಮ ತರಹೇನೆ ಸ್ವಾಮಿ, ಸಮಾನ ವ್ಯಸನಿ. ಹಿಂದೆ ಆಗುತ್ತಿದ್ದ ಬಂದ್‌ಗಳಿಂದ ಅವಸ್ಥೆವಟ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿತವ. ಬಂದ್ ದಿವಸ, ಸಿಗರೇಟು, ನಶ್ಯ, ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್ ವ್ಯಸನಿಗಳು ಹೇಗೆ ಪಾಡು ಪಡ್ತಾರೆ ಅಂಬೋ ಅನುಭವ ನನಗಿದೆ. ಆದಕ್ಕೆ ಬಂದ್‌ಗೆ ಮೂರು ದಿನ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಪದಾರ್ಥನು ಸ್ವಾಕ್ ಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಿದ್ದೀನಿ. ನಿಮ್ಮಗಳ ರೀತಿ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಓಡಾಡುವ ಇಸಂಗಳನ್ನ ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿ, ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಚಟವಿರುತ್ತೋ ಆ ಪದಾರ್ಥನ ಕೊಟ್ಟು ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸ್ತೀನಿ” ಅಂತಂದ ಕಾಳಿಂಗರಾಯ.

“ಬ್ರಾಂಡಿ, ವಿಸ್ಕಿ ಕ್ವಾರ್ಟರು ಬಾಟಲ್ಲುಗಳೂ ಈ ಚೀಲದಲ್ಲಿವೆ ಇವೆ ಸ್ವಾಮಿ. ಅಪ್ಪಣೆಯಾದ್ರೆ ಕೊಡ್ತೀನಿ” ಅಂತ ನನ್ನ ಕಿವಿಲಿ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದ. ನನಗೆ ಕುಡಿಯುವ ಹ್ಯಾಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಬೀಡಿಯ ಕೊನೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊಂದಂಡರಾಯ ದಿನಾರಾತ್ರಿ ಎಣ್ಣೆ ಹಾಕೋ ಚಟದವನು. ಅವನು ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್‌ಗಾಗಿ ಮಹಾಕಾರ ವಡ್ಡಿರಬೇಕೊಂತಂದುಕೊಂಡು, “ಬನ್ನಿ ಇಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಕುಡಿತದ ವ್ಯಸನಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಬಹುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಧಡಿಯನ್ನ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಮನೆಯೆಡೆಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದೆ. ಅಳಿಂಗ್ರಾಚಾರ್ಯ ಹಸಿದವನು ಹಬ್ಬದ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನವನ್ನು ತಿಂದ ಹಾಗೆ ಚಟಾಕು ನಶ್ಯವನ್ನು ಮೂಗಿಗೇರಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು.

ಈಗುತೂ ಎಂಥಾ ಬಂದ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿದ್ದರೂ ನಾವು ಶಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಿರೋಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಆಪದ್ಬಾಂಧವ, ಕಾಮಧೇನು ಕಾಳಿಂಗರಾಯ ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಸಪ್ಲೈಗಿರುವಾಗ ಯಾವ ದಿಫೀರ್ ಬಂದ್‌ಗಳಿಗೂ ನಾವು ಕಾಳಜಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಆ ಒಂದು ದಿನ !

ಕಮಲಾ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ

“ಪಮ್ಮಿ, ಪಮ್ಮಿ, ನಾಗತ್ತೇನ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರಂತೆ. ಪಾಪ ! ಹುಷಾರಿಲ್ಲ. ವಯಸ್ಸು ಬೇರೆ. ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಲ್ಲೇ ?”

“ಅಯ್ಯೋ ಹೌದೇ ! ಖಂಡಿತ ಹೋಗ್ಬೇಕು. ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯಕೆ. ಬಹಳಾ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಮಾತಾಡಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೂ ರೀ”

“ಅಲ್ಲೇ, ನಂ ಮದುವೆ ಆದಾರಾಭ್ಯ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಭಾಗಿ ಆಗ್ತಾ ಇದ್ದು. ನಳಿನಿ ಹುಟ್ಟಾಗ ಆಕೆ ಪಟ್ಟ ಸಂಭ್ರಮ, ನಿಂಗಿ ಸೊಂಟ ನೋವು ಬಂದಾಗ ಹದಿನೈದು ದಿನ ಒಂದು ಇದ್ದಲ್ಲಾ.....

“ಹೌದ್ರೀ, ತವರಿಲ್ಲಾ ಅನ್ನೋ ಕೊರೆತೇನ ಮರೆಸಿದ್ದು ಆಕೆ. ನಾಳೇನೇ ಹೋಗಿ ಬರೋಣ. ಸಂಜೆ ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಸೀದಾ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತೀನಿ. ನೀವೂ ಬಂದ್ಬಿಡಿ”

“ನಾಳೆ ಆಗಲ್ಲ ಪಮ್ಮಿ. ಜನರಲ್‌ಜಾಡಿ ವೋಟಿಂಗ್ ಇದೆ”

ನಾಡಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಎಂ. ಡಿ. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಷನ್‌ಗೆ ಬರ್ದಿದಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾ ಗುತ್ತೋ ಏನೋ ! ಎಲ್ಲಾ ಆದ ಮೇಲೆ ಒಂದಿನ ಹೋಗಿ ಬರೋಣ”

*

*

*

“ಸೀತು ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದು ಆಫೀಸಿಗೆ. ಶಾಂತಿಗೆ ಗಂಡು ಮಗು ಆಯ್ತಂತೆ. ಸಿ ಸೆಕ್ಷನ್. ಅಪರೂಪದ ಮಗು”

“ತಾಯಿ ಮಗು ಹುಷಾರಾಗಿದಾರಂತೆ ? ಯಾವ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ?”

“ಅದೇ, ಆ ವಾಣಿ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಮ್ ಆಂತೆ. ನಂ ಮನೇಗೆ ಹತ್ರ. ಅಲ್ಲೇ ಹೋಗಿ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದ್ಬಿಡ್ಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ಅವರ ಮನೆ ಆರ್.ಟಿ. ನಗರದಲ್ಲಿ”

“ಹೌದು ವಾಸುಗೆ ಅಭಿನಂದನೆ ಹೇಳಿ, ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರೋಣ. ಅಪರೇಷನ್ ಅಂದ್ರೆ ಹತ್ತು ದಿನ ಇರ್ತಾಳಲ್ಲ. ಒಂದಿನ ಹೋದ್ರೆ ಆಯ್ತು”

*

*

*

“ರಾಗಿ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಹನುಮ ಜಯಂತಿ. ದೇವಿಗೆ ಅಲಂಕಾರ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ. ಈ ಕಣ್ಣು ಅಪರೇಷನ್ ಆದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಹೋಗುಕ್ಕೆ ಭಯ. ಜೊತೆಗೆ ಯಾರಾದ್ರೂ ಇದ್ದ್ರೆ ವಾಶಿ. ನಿನಗೆ ಪುರುಸೊತ್ತು ಆದಾಗ ಒಂದು ಸಂಜೆ ಹೋಗಿ ಬರೋಣ್ಣೆ ಪ್ರವೋಳ, ಒಂದು ವಾರ ಇರುತ್ತೆ

“ಅಯ್ಯೋ ಗೌರಮ್ಮಜ್ಜಿ, ನೀವು ಕೇಳಿದ್ರೆ ನಾನು ಇಲ್ಲ ಅಂತೀನಾ. ಖಂಡಿತಾ ಹೋಗಿ ಬರೋಣ. ನಿಮ್ಮ ದೆಸೆಯಿಂದ ನನಗೂ ದೇವರ ದರ್ಶನ ಆಗುತ್ತೆ. ಗಾದೇನೇ ಇದೆಯಲ್ಲಿ ಹೂವಿನ ಜೊತೆಗೆ....

“ಇವತ್ತು ಬರ್ತೀಯೇನೇ?”

“ಇವತ್ತೊಂದು ದಿನ ಆಗುಲ್ಲ ಆಜ್ಜೀ. ನಾಳೆ, ನಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತ ಹೋಗಿ ಬರೋಣ”

*

*

*

“ಗಂಗೆನ ಹಳ್ಳೀಲಿ ನಾಣಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾನಂತೆ. ಗೃಹಪ್ರವೇಶಕ್ಕೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈ ಭಾನುವಾರ ಖಂಡಿತ ಅತ್ತೇನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ ಅಂತ ಕರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಬೆಳಗಾಗಿದ್ದು ಹೊರಟು ಬಿಡೋಣ. ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಮುಂಚೆ ಹೇಳಿದ್ದೀನಿ”

“ಸರಿ, ನನಗೂ ದಿನಾಗ್ಲೂ ಇರೂ ಮನೇ ಕೆಲಸ ಬೇಜಾರಾಗಿದೆ. ಬೆಳಗ್ಗೇನೇ ಹೊರಟು ಆ ಕಡೆ ಎಲ್ಲಾರ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರೋಣ”

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಪತ್ರ ಬಂತು. ಇವರ ಸೋದರ ಮಾವ ಮಗಳನ್ನ ಕರೆಕೊಂಡು ವರಾನ್ದೇವಣಿಗೆ ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬರ್ತೀವಿ ಅಂತ ಒಕ್ಕಣೆ.

“ಆಯಿತಲ್ಲೀ ಸಂಡೇ ಪ್ರೊಗ್ರಾಮು”

“ಮನೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೆ ಪಮ್ಮಿ! ಠಾವತ್ತಾದ್ರೂ ಒಂದಿನ ಹೋದ್ರಾಯ್ತು!”

*

*

*

ಯಾಕೋ ಆ ಒಂದಿನ ಪಾತ್ರ ಬರ್ಲೇ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾ ಅಂತ ಯೋಚಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಬಾಗಿಲು ಬೆಲ್ಲಾಯಿತು. ಹೋಗಿ ತೆಗೆದೆ. ಇವರು ಬಂದರು.

“ಯಾಕ್ರೇ ಇಷ್ಟು ಲೇಟು”

“ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರದ ಮುಂದೆ ಬರ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಸಿ. ಆರ್., ಸಿಂಹ ಮಾಡಿರೋ ‘ತಲೆ ದಂಡ’ ನಾಟಕ ಇದೆ ಅಂತ ಇತ್ತು. ಕ್ಯಾನಲ್ಲಿ ನಿಂತೊಂಡು ಇವತ್ತು ಸಂಜೆಗೇ ಟಿಕೆಟ್ ತಂದು ಬಿಟ್ಟಿದೀನಿ. ಬೇಗ ರೆಡಿಯಾಗು ಐದೂವರೆಗೆ ಹೊರಟು ಬಿಡೋಣ”

ರೆಡಿಯಾದೆ. ಹೊರಟೇ ಬಿಟ್ಟೆವು. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಏನೂ ಅಡ್ಡಿ ಬರ್ಲಿಲ್ಲಾ ಅಂತ ಇನ್ನೂ ಯೋಚಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ನಿಮಗೇನಾದ್ರೂ ತಿಳಿದಿದ್ದೆ ದೇಳ್ತೀರಾ ?

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಸೈಸ್ ಕ್ರೀಟ್

ಪೀಣ್ಯ ಮೂರನೆಯ ಹಂತ, ಪೀಣ್ಯ
ಜಿಂಗಳೂರು 560058

ಈಶಾನ್ಯ ಪರ್ಯಾಣ

ದಾ|| ಪ್ರಕಾಶ್

ಅಕ್ಬರ್ ಒಸಾಕದ ಕಡೆ ಹಾರತೊಡಗಿತು. ನನಗೆ ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬೋರ್ ! ವಿಮಾನ ಪರ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಶಬ್ದ, ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ಸಿಗುವ ನಯನ ಮನೋಹರ, ನಯನ-ಕರೋರ ದೃಶ್ಯಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಸಿಗುಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ಸೀಟು, ಅದರ ಬೆನ್ನು ಇವ್ವೇ. ತಲತ್‌ಮಹಮೂದ್ ಸುಗೀತವನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ, ಕಾಲೇಜ್ ದಿನಗಳ ನೆನಪಿನ ಮಾಲೆ ಧರಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟೆ. ಒಂದು ಸುತ್ತು ನಿದ್ರೆಯಾಗಿ ಏಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಊಟ ಸರಬರಾಜು ಮುಗಿಯಿತು. ಖಾರ ತಿಂದು ಬೆಳೆದಿದ್ದ ನನಗೆ ಈ ಖಾದ್ಯಗಳು ಬಲು ಸವ್ವೆ. ಸುಬ್ಬು ನನ್ನ ತರಹ ಶಾಖಾಹಾರಿ ಅಲ್ಲ, ಅವನಿಗೆ ಊಟ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಏರ್ ಇಂಡಿಯಾದವರ ನಮಸ್ಕಾರ ಪತ್ರಿಕೆ ಓದಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗಗನಸಖಿ ಬಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಕಾರ್ಡ್ ಕೊಟ್ಟಳು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತುಂಬಿಟ್ಟುಕೋ ಬೇಕು. ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಭದ್ರವಾಗಿದೆಯೇ ಅಂತ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋದೇ ಒಂದು ಭಾರೀ ಕೆಲಸ ಆಗುತ್ತೆ, ಅದೂ ನನ್ನ ತರಹ ಭಯದ ಪ್ರಕೃತಿ ಇರೋರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟ. ಆಗಿಂದಾಗ, (ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲೂ) ಎದೆ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡೋತಾ ಇರ್ತೀನಿ !

ಅಬ್ಬಬ್ಬ, ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕೂತಿರಬೇಕಪ್ಪ ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ಗಗನ ಸಖಿಯ ಧ್ವನಿ ತೇಲಿ ಬಂತು. 'ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಸಾಕ ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಇಳೀತೀವಿ. ನಿಂ ಕಾರ್ಡುಗಳು ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಿ' ಅಂತ.

ಪುನಃ ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟ್, ನನ್ ಬ್ಯಾಗು ಭದ್ರವಾಗಿದೆಯೇ ಅಂತ ನೋಡಿ ಕೊಂಡೆ. ಒಸಾಕ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ವಿಮಾನ ಇಳೀತು. ಸಧ್ಯ ಭದ್ರವಾಗಿ ತಂದೆಯಲ್ಲಾ ಅಕ್ಬರ್, ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಸಾರ್ಥಕವಾಯ್ತು ಅಂತ ಬಲಗಾಲು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಜಪಾನ್ ನೆಲದ ಮೇಲೆ, ಅಲ್ಲ ಆಸ್ಪಾಲ್ಟ್ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಡೋಣ ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ನಂ ವಿಮಾನದ ಬಾಗಿಲೊಳಕ್ಕೆ ಒಂದು ದ್ವಾರ ತಂದು ಜೋಡಿಸಿದರು. ಅದರ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ನಿಲ್ದಾಣ ಸೇರಬೇಕು. ನಂ ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟ್, ಕುಲ, ಗೋತ್ರ ಇತ್ಯಾದಿ -ಚಾರಿಸಿ ಸುಂಕದವರ ಹತ್ರ ಕಳಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಚಟುವಟಿಕೆ

ಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದು ಅಂತ ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆಯ್ತು. ನನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿ ಸುಂಕದ ಅಧಿಕಾರಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗು ಅಂತ ಹಲಕಿರಿದ. ಸುಖ ದುಃಖ ಹೇಳಿ ಕೊಳ್ಳೋ ಪ್ರಮೇಯ ಬದಲೇ ಇಲ್ಲ. ಡಾಲರ್ ಒಂದಷ್ಟು ಯೆನ್‌ಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಹೊರಗೆ ಚಳಿಗಾಳಿಗೆ ಬಂದೆವು. ಅಲ್ಲಿ ಸಾಲಾಗಿ ಬಸ್ಸುಗಳು, ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಭಾರಿ. ಲಕ್ಸುರೀನಲ್ಲಿ! ನಂ ಒಸ್ಸುಗಳ ನೆನಪು ಬಂದು ಕಣ್ಣೀರೇ ಬರೋದೊಂದು ಬಾಕಿ! ನಾವೀಗ ಒಸಾಕದಿಂದ ಕ್ಯೂಟೋಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನೂ ಕೇಳೋಹಾಗಿಲ್ಲ, ಯಾರಿಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬರುಲ್ಲ! ಏನು ಕೇಳಿದರೂ ನಗ್ಗಾರೆ ಅಪ್ಪೆ! ಎಲ್ಲ ಫಲಕಗಳೂ ಜಪಾನೀ ಭಾಷೆ! ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಬಸ್‌ಗಳ ವಿವರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲೂ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಳ್ಳೋಣ ಅಂದ್ರೆ ಎಲ್ಲೂ ಕಿಟಕಿ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಸ್ವಯಂ ನಿಯಂತ್ರಿತ ಯಂತ್ರಗಳು. ದುಡ್ಡು ತೆತ್ತರೆ ಆಯಾ ದುಡ್ಡಿನ ಲೆಕ್ಕದ ಟಿಕೆಟ್ ಹೊರ ಬರುತ್ತೆ. ಸರಿ ಟಿಕೆಟ್ ಪಡೆದು ಬಸ್ ಹತ್ತಲು ಹೋದೆವು ಬಸ್ಸೇ ಇಲ್ಲ! ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸಿಬ್ಬಂದೀನ ಕೇಳಿದೆವು. ಅವನು ಹರಕು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ. 'ಇಲ್ಲಿ, ನಿಂ ಬಸ್ಸು ಹನ್ನೊಂದೂವರೆಗೆ ತಾನೇ, ಇನ್ನೂ ಮೂರು ನಿಮಿಷ ಇದೆಯಲ್ಲ!! ನಾವು ವೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿಂತೆವು. ಸರಿಯಾಗಿ ಹನ್ನೊಂದೂವರೆಗೆ ಬಸ್ಸೊಂದು ಬಂತು! ಕುಷನ್ ಸೀಟುಗಳು, ಪೂರಾ ಏರ್ ಕಂಡಿಷನ್, ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಒದಗಿಸಲು ಧ್ವನಿವರ್ಧಕಗಳು ಬೇರೆ! ಆರಾಮವಾಗಿ ಕಾಲು ಚಾಚಿ ಕುಳಿತೆವು. ಒಂದೂವರೆ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಯೂಟೋನಗರ ತಲಪಿದೆವು. ಎಷ್ಟು ಸಪೂರವಾದ ರಸ್ತೆಗಳು ಅಂತೀರಿ, ಒಂದು ಸಲಾನೂ ದಡ್ ಅಂತ ರಸ್ತೆ ಕುಳಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬಸ್ಸು ಹರಿಯಲಿಲ್ಲ. ರಸ್ತೆಗಳೆಲ್ಲ ಬಹಳ ಶುಭ್ರ, ಒಂದು ಚೂರು ಕಸ ಅಂದ್ರೆ ಹುಡುಕಿ ನೋಡಬೇಕು! ಕ್ಯೂಟೋನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನ ನಂ ಹೋಟೆಲಿನ ಹತ್ತಿರಾನೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಮುಂದೇನೇ ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್, ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಇತ್ತು. ಸರಿ, ಹೋಟೆಲಿನ ಒಳ ಹೊಕ್ಕೆವು, ಎಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಅಂತೀರ ಅಲ್ಲಿ. ನಾ. ಕಸ್ತೂರಿಯವರ ಚಿಂಗೂಲಿ ಚೆಲುವ ಹೇಳೋ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಶಿಷ್ಟಂ. ನಂ ರೂಮಿಗೆ ಮೂರೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದರು ನಮ್ಮನ್ನ. ಸರಿ, ಸರ ಸರ ಅಂತ ಅಲ್ಲಿಯೋರ ತರಹಾನೇ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಇರೋದು ಕ್ಷೇಮ ಅಂತ ಬೇಗ ಬೇಗ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಏರ್ ಇಂಡಿಯಾ ವಾಸನೇನ ಜಪಾನೀ ಸಾಬೂನಲ್ಲಿ ತೊಳೆದೆ. ಏನಾಶ್ಚರ್ಯ, ನನಗೂ ಎಂದೂ ಇಲ್ಲದ ಹುರುಪು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ್ತು. ಹಸಿರು ಟೀ (ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕೋಣೆಯಲ್ಲೇ ಏರ್ಪಾಡಿತು) - ಕುಡಿದು ಕಾನ್‌ಫರೆನ್ಸ್ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಹೊರಟೆವು. ನಮಗೆಲ್ಲ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಕಾಗದಗಳನ್ನ ಬರೆದೂ ಬರೆದೂ, ಎಲ್ಲಿಂದ ಯಾವ ಸಬ್‌ವೇನಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು ಅಂತ ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಿಸಿದ್ದರು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಜಪಾನೀ ಎರಡು ಭಾಷೆಯೂ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ಸಬ್‌ವೇನಲ್ಲಿ ಕಿಟಯಾವಾ ಸ್ಟೇಷನ್

ತಲವಿದೆವು. ಅಲ್ಲಿಯ ಸಬ್‌ವೇ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗಳವೇ ಕತೆ ಬೇರೆ! ಎಲ್ಲ ಒಹಳ ಸ್ವಚ್ಛ ನಾನು ಚಾಕಲೇಟ್ ತಿಂದು ವೇಪರ್ ಜಿಸಾದೋಣ ಅಂದರೆ ಕಸದ ಬುಟ್ಟಿನೇ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ! ಟ್ರೇನು ಬರುಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಎಲ್ಲ ಸಾಲು ಸಾಲಾಗಿ ಸಿಸ್ತಿನಿಂಸ್ ನಿಂತಿರ್ತಾರೆ. ಟ್ರೇನು ಬಂದು ನಿಂತಿರೋದು ನಲವತ್ತು ಸೆಕೆಂಡು! ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಷನ್ ಮೇಲಿದ್ದ ಜನಸ್ತೋಮವೆಲ್ಲ ಗಲಾಟೆ ಇಲ್ಲದೆ ಗಾಡಿಗಳೊಳಕ್ಕೆ ಸುಗ್ಗಾರೆ! ಎಲ್ಲ ಸೇರಿ, ಗಾಡಿ ಫರ್ತಿ ಆಗಿ, ಒಂದು ಸೂಜಿ ಕೂಡ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬೀಳದಷ್ಟು ಜನ! ಆದರೂ ಎಲ್ಲ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಒಂದು ಜೊರೂ ಮಾತಾಡದೆ ಕೂತಿರ್ತಾರೆ ಯಾ ನಿಂತಿರ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರಂತೂ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಯಾಕೆ ಬಿಡಬೇಕು ಅಂತ ಕೂತೇ (ಯಾ ನಿಂತೇ!) ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡ್ತಿರ್ತಾರೆ ಅವರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ಅಂತ ಪ್ರತಿ ಸ್ಟೇಷನ್ನೂ ಬರುಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆನೂ ಧ್ವನಿವರ್ಧಕದಲ್ಲಿ ಓದಿನ ಸ್ಟೇಷನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಬರೋ ಸ್ಟೇಷನ್ನೂ ಹೇಳ್ತಿರ್ತಾರೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಅನೌನ್ಸರ್‌ಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲೂ ಹೇಳ್ತಿದ್ದು, ಇಲ್ದಿದ್ದೆ ನಮ್ಮಂತಹವರ ಪಾಡು ?

ಕಿಟಯಾಮಾ ಸಬ್‌ವೇ ಸ್ಟೇಷನ್ನಲ್ಲಿ ಛಂಗನೆ ಹಾರಿ ಇಳಿದೆವು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಭೂ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿ ಹೊರಗೆ ಒರೋದ್ರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಎಂಟು ಗಂಟೆ, ಸ್ಟೇಷನ್ ದ್ವಾರ ದಲ್ಲೇ ಕಾನ್ವೆರೆನ್ಸ್ ಕೇಂದ್ರ ಹೋಗಲು ಸಾಲಾಗಿ ಬಸ್ಸುಗಳು ಭರ್ಜರಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದವು. ಕೆಳಗಿಳಿದು ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸೆಂಟರ್‌ಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟೆವು.

(ಸಶೇಷ)

ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಿದ್ದು

“ದಿನ ಬೆಳಗಾದ್ರೆ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ಓದ್ತಾ ಇರ್ತೀವಲ್ಲಾ, ಅವನ ಅಪಹರಣ ಇವಳ ಅಪಹರಣ ಅಂತ, ಹಾಗಂದ್ರೆ ಇನ್ನೇನು ರಾಮ ರಾಜ್ಯ ಒರೋದ್ರಲ್ಲಿದೇ ಅಂತ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು ಅಲ್ಲೇ ?”

ಪುನರುತ್ಥಾನ

ಡಿ. ಶೇಷಗಿರಿ ರಾವ್

‘ಏನಯ್ಯ, ಈ ಮುಟ ಮುಟ ಮಧ್ಯಾನ್ಹ ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟೋನ ಹಾಗೆ ನಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದಿ?’ ನಗಾರಿ ಹೊಡೆದ ಹಾಗೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ನನ್ನ ಕಿವಿ ಅಪ್ಪಳಿಸಿತು. ಕತ್ತೆತ್ತಿ ನೋಡಿದಾಗ ಆ ಧಡಿಯ ಸಂಜೀವ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಿದಾನೆ.

‘ನಾನು ಏನು ಹೇಳಲಿ, ಸಂಜೀವಿ, ನಮ್ಮ ಹಿರಣ್ಯಪ್ಪ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟ. ಸಿಟೀಲಿ ಶಾಂತಿ ಸಮಾರಾಧನೆ ನಡೀತು, ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದೀನಪ್ಪ’.

ಆರೆರೆ, I am sorry, ಯಾರು ಹೇಳು ಆ ಹಿರಣ್ಯಪ್ಪ ? ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ದೈತ್ಯಾಕಾರದ ಒಬ್ಬ ಆಸಾಮಿ, ಹಣೆ ತುಂಬ ವಿಭೂತಿ ಪಟೆ ಬಳೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲ. ಮಾತು ಮಾತಿಗೂ ಹರ, ಹರ ಮಹದೇವ್ ಅನ್ನೋನಲ್ಲಿ-ಅವನೇ ಅಲ್ವೆ ?’

‘ಹೂಂ, ಅವನೇ, ನೀನು ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಹೋಗ್ಬಿಟ್ಟೆ, ಇಲ್ಲಿಯ ಸಂಪರ್ಕ ತಪ್ಪಿಹೋಯ್ತು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಗಂಟಸ್ಯ, ಗಳಸ್ಯ, ಆಗಿದ್ದು

‘ಅದ್ದರಿ, ಏನಾಗಿತ್ತು ಹಿರಣ್ಯಪ್ಪಂಗೆ ?’

ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಥೆ. ಬಾ, ಪಕ್ಕದ ಪಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕೂತು ಮಾತು ಹೋಣ.

*

*

*

‘ನೋಡು, ಸಂಜೀವಿ, ಹಿರಣ್ಯಪ್ಪಂದು ದೊಡ್ಡ ಜೋಡಿದಾರ ಮನೆತನ’ ನನ್ನ ಒಕ್ಕಣೆ ಶುರು ಮಾಡಿದೆ. ‘ಆಳು ಕಾಳು ದವಸ ಧಾನ್ಯ ಆಕಳು ಹೇರಳ. ಅವರ ಜೋಡಿಗ್ರಾಮ ಶಿವಗಿರಿ ಸಿಟಿಯಿಂದ ಎತ್ತಿನ ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಪ್ರಯಾಣ.

‘ಹಿರಣ್ಯಪ್ಪ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಶರಣ. ಹಿಂದಿನವರ ರೀತಿ ನೀತಿಯನ್ನೇ ಚಾರೂ ಚೂರೂ ತಪ್ಪದೆ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ತಂದೆ ಶಿವೈಕ್ಯವಾದ ನಂಜರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ

ಮೊಟಕು ಮಾಡಿ ಜೋಡಿ ಗ್ರಾಮದ ವಹಿವಾಟು ಎಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಇವನಿಗೆ ಲಗ್ನವಾಯ್ತು. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಪ್ರತ್ಯೋತ್ಸವೂ ಆಯಿತು. ಶ್ರೀಮಂತ ಜೋಡಿ ದಾರರ ಏಕೈಕ ಗಂಡುಕುಡಿ! ಬಾಲಕನಿಗೆ ಪ್ರಪುಲ್ಲ ಎದು ನಾಮಕರಣವಾಯ್ತು. ಹುಡುಗ ಬಲು ಚೂಟಿ, ಮನೆ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟ ಪಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಹುಬೇಗ ಗ್ರಹಿಸುವನು. ಜೊತೆಗೆ ದೇವರ ಆಟ ಅದರ ಇವನಿಗೆ ತುಂಬ ಪ್ರೀತಿ. ತೋರಿದಲ್ಲಿ ದೈವಲಾಂಛನವಿಟ್ಟು, ಪೂಜಿಸಿ, ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುವ ಹಂಬಲ. ಹುಡುಗು ಬುದ್ಧಿ ಕ್ರಮೇಣ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತೆಂದು ಹಿರಣ್ಯಪ್ಪ ಅದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

‘ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಹಾಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬದಲು ಭಾರಿ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಎಡೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಪ್ರಪುಲ್ಲನಿಗೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಇರಬಹುದು, ಆಗಲೇ ಅಪ್ಪಂಗೂ ಮಗಂಗೂ ಭಾರಿ ಮನಸ್ತಾಪ ಹುಟ್ಟೊಂಡು, ಹಿರಣ್ಯಪ್ಪ ಮನೆ ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಕಮಾನು ರಚಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ‘ಹರದ್ವಾರ’ ಅಂತ ಬರೆಸಿದ್ದ. ಪ್ರಪುಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ಅದನ್ನು ‘ಹರಿದ್ವಾರ’ ಅಂತ ತಿದ್ದಿದನಂತೆ! ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಹಿರಣ್ಯಪ್ಪಂಗೆ ವಿಪರೀತ ಕೋಪ ಬಂತು. ಮಗನ್ನು ಕರೆಸಿ, ‘ಮನೆ ಕಮಾನಿನ ಹೆಸರು ಯಾಕೆ ತಿದ್ದಿದೆಯೋ, ಭಡವ?’ ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಿದನಂತೆ.

‘ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವಿಚಲಿತನಾಗದೆ ಆ ಚಿಲ್ವಾರಿ ಹೀಗೆಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು ಅಪ್ಪಾಜಿ. ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಹರಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ, ಮಗು ನಿನ್ನ ನಿವಾಸದ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಲಾಂಛನ ಸ್ಥಾಪಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು.

‘ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚು, ಫಟಿಂಗ. ಇದು ಹರಿನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ. ನಾಳೆ ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಇದು ಪುನಃ ‘ಹರದ್ವಾರ’ ಆಗಬೇಕು, ತಿಳೀತೇನೋ. ಬಕರ?’

‘ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅಪ್ಪಾಜಿ’

‘ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ? ಹಾಗಾದರೆ ಇನ್ನುಂದೆ ನೀನು ನನ್ನ ಮಗನೂ ಅಲ್ಲ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪನೂ ಅಲ್ಲ, ರಾಸ್ಕಲ್.

*

*

*

*

ಹಿರಣ್ಯಪ್ಪನು ರಾಕ್ಷಸಕೋಪ, ಅಪ್ಪೇ ಮೊಂಡು ಹಟ್ಟಿ ಇಂಥಾ ಅಯೋಗ್ಯ ಮಗ ಇದ್ರೇನು, ಸತ್ತೇನು? ಈ ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದೋನೆ ಪರಮ ಶಿಷ್ಯರು ರಂಗ, ಶಿಂಗ ಇವರನ್ನು ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡ ಜೇಬಿಗೆ ನೋಟಿನ ಕಂತೆ ತುರಕಿ, ಅವರ ಕಿವೀಲಿ ಉಸುರಿದನಂತೆ.

ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆ ದಗಾಕೋರ ಜೋಡಿ ಆ ಹಸುಳೆಯನ್ನು ಪುಸಲಾಯಿಸಿ, ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಕೊಂಡ ಬಾವಿಗೆ ಕರೊಂಡು ಹೋಗಿ ತೋಡುದಾರಿ ಮೇಲಿಂದ ರೈಲು ಹಳಿ ಮೇಲೆ ತಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟು. ದೈವಾನುಗ್ರಹ! ಹಾದು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ರೈಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೆ ಕೆಂಪಿ ತಪ್ಪಿ ಉರುಳಿಬಿದ್ದಿತು. ಪೊದೇಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ನಾಗರ ಹಾವು ತಂದು ಇವನ ಮೇಲೆ ಎಸೆದರು. ಬಡಪಾಯಿ ಹಾವಾಡಿಗನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ದಂತರಹಿತ ಹಾವು ಅದು! ಊರು ಸಮೀಪ ನಡೀತಿದ್ದ ಸರ್ಕಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರಪುಲ್ಲನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ವಿರಾಮ ವೇಳೆಯಲ್ಲ ಹಿಂದುಗಡೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಲಾಗಿದ್ದ ಆನೆ ಮುಂದೆ ತಳ್ಳಿದರು. ಆಟ ಕಲಿತ ಆನೆಯಲ್ಲವೆ ಅದು? ತನ್ನೆದುರಿಗೆ ದೊವ್ವೆಂದು ಬಿದ್ದ ಬಾಲಕನನ್ನು ಆಟಗಾರನೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ, ಸೊಂಡಲಿನಿಂದ ಎತ್ತಿ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಏರಿಸಿತು!

ಫಾಲಿಡಾಲ್‌ಕೊಂಡು ತಂದು, ಬಾದಾಮಿ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಅದು ಹಳೆಸ್ಪಾಕ್, ಜೊತೆಗೆ ಅಂಗಡಿಯವ ಶೀಷೆಯ ಮುಚ್ಚಳದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ರಂಧ್ರ ಕೊರೆದು ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಔಷಧ ಬಸಿದುಕೊಂಡಿದ್ದು, ನೀರು ತುಂಬಿದ್ದ. 'ಬಾದಾಮಿ ಹಾಲಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರ ವಾಸನೆ ಬಂದಿತ್ತು, ಅಷ್ಟೆ. ಪೆಚ್ಚು ಮೋರೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ರಂಗ, ಶಿಂಗರು ತಮ್ಮ ಸಂಚು ನಿಷ್ಫಲವಾದದ್ದನ್ನು ದಣಿಗೆ ನಿವೇದಿಸಿ, ನೋಟಿನ ಕಂತೆಗಳನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿದರು.

*

*

*

ಹಿರಣ್ಯಪ್ಪನ ಸಂಯಮದ ಕಟ್ಟೆ ಒಡೆದು ಹೋಯಿತು. ಈ ಮೂರು ಈ ಮೂರು ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಉದ್ದದ ಹೈದನ್ನ ನಾನು ಮುಗಿಸದೇ ಹೋದ್ರೆ, ನನ್ನ ಹೆಸರು ಹಿರಣ್ಯಪ್ಪನೇ ಅಲ್ಲ. ಹರ ಹರ ಮಹದೇವ್!

ತಂತ್ರ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಅಂದು ಅಪೂವಾಸ್ಯೆ ಸಂಜೆ ಹಿರಣ್ಯಪ್ಪ ಮಗನನ್ನು ದಿವಾನಖಾನೆಗೆ ಕರೆಸಿದ. ಹಲಗೆ ಸೇರುವೆ ಮಾಡಿ, ವರ್ಣರಂಜಿತವಾದ ಆ ಹಜಾರದ ಸಾಲು ಕಂಠಗಳ ಬೋದಿಗೆಯಿಂದ ಕೋಣದ ಕೊಂಬು, ಜಿಂಕೆ ಶಿರ, ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕ್ರೋಷೆ (Crochat) ಕೆಲಸದ ಮುಖವಾಡಗಳು, ಇತ್ಯಾದಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿವೆ. ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದ, ಖಡ್ಗ ಜಳಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತಂದೆಗೆ ವಂದಿಸಿ, 'ಏನು ಅಪ್ಪಾಜಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

'ಲೋ, ಪದಪೋಸಿ, ಆ ನಿನ್ನ ಹರಿ ಹಂಬಲ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು'.

'ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಅಪ್ಪಾಜಿ. ಅಸನು ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ.

ಹಾಗೋ ? ಆ ಕಂಬದಲ್ಲಿ ತೋರಸ್ತೀಯಾ ?

‘ಓಹೋ, ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ’

ಕೋಪದ ಉಕ್ಕಟಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಲಿದ್ದ ಕತ್ತಿಯು ಅಲುಗಿನ ಏಣಿನಿಂದ ಒಂದು ಕಂಬಕ್ಕೆ ಪಟವಟಾಂತ ಬಾರಿಸಿದ, ಹಿರಣ್ಯಪ್ಪ ನೂರು ವರ್ಷದ ಕುಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಆ ಕಂಬ ಸೀಳುಸೀಳಾಗಿ ಕುಸಿದುಬಿತ್ತು. ಮಹದಾಶ್ಚರ್ಯ ! ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಉದ್ಭವಿಸಿದವನಂತೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಂಬದ ಹಿಂದೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, ಆ ಕಂಬದ ಬೋದಿಗೆಗೆ ನೇತು ಹಾಕಿದ್ದ ಕಸೂತಿ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಾಕೃತಿಯಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಸಿಂಹ ಮುಖವಾದ ಕಾಕತಾಳೀಯವಾಗಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದಿತು ! ಹೀಗೆ ಎದುರಾದ ‘ನಗಕೇಸರಿ’ ದೃಶ್ಯ ಹಿರಣ್ಯಪ್ಪನನ್ನು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸಿ, ಮೂಕನಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ಎವೆಯಿಕ್ಕದ ಬಿರುಗಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹಿಂದುಮುಂದಾಗಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಲಾರಂಭಿಸಿದ. ನಾಲ್ಕು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟನೋ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಜ್ಜಾಗಿಲಿನ ಹೊಸಿಲು ಎಡವಿ ಧಡಾರಂದು ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟು. ಹೊಸಲಿಗೆ ಅವಳಿಸಿದ ರಭಸಕ್ಕೆ ತಲೆಬುರುಡೆ ಸೀಳಿ, ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಪಕ್ಷಿ ಹಾರಿಹೋಯಿತು. ಸಂಜೀವಿ.

‘ಎಂಥಾ ದುರಂತ ! ಅದ್ದರಿ. ಈ ವಿಚಾರ ಇಷ್ಟು ವಿವರವಾಗಿ ನಿಂಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿತು?’ ಸಂಜೀವಿ ಪ್ರಶ್ನೆ.

‘ಅಯ್ಯೋ, ನಾನೇ ಕಣಯ್ಯ ಆ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಸಿಂಹ. ಅವೊತ್ತು ಕಾರ್ತಿಕ ಸೋಮವಾರವಷ್ಟೆ, ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ಬೇರೆ. ಜಾಗರಣೆ ಮಾಡೋಣ ಅನಿಸಿ ಸಂಜೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಲಪಿದೆ. ಅಪ್ಪ ಮಗ ದಿವಾನ ಖಾನೇಲಿದಾರೆ ಅಂತ ತಿಳಿದು ಉಗ್ರಾಣ ಹಾಸಿ, ಪುಟ್ಟ ಬಾಗಿಲ ಮೂಲಕ ಒಳಹೋಕ್ಕೆ. ಅವರಿಬ್ಬರ ಪಾಗ್ಯದ್ದ ತಾರಕ ಮುಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಆ ಕಂಬದ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತೆ. ಮುಂದಿನದಲ್ಲಾ ಸಿಡಿಲು ಬಡಿದಂತೆ ಆಗಿಹೋಯಿತು, ಸಂಜೀವಿ.

WITH THE BEST COMPLIMENTS FROM

Karnataka Insecticides & Fungicides

Plot No. 27-B, II Phase, Peenya Industrial Area
BANGALORE 560 058

PRODUCTS formulated and sold

SVR Carbendazim 50% WP ISI marked

A Broad Spectrum Systemic Fungicide recommended
for Coffee; Collar Rot, Black Rot & Brown-eye spot.

Available in 50 gms, 100 gms, 500 gms and 1 kg and
economical prices.

SVR BHC 50% WP

Guaranteed quality, Recommended for swabbing
stems for control of Coffee White stem Borer.

BAYLETON 25 WP

Systemic Fungicide for Effective Coffee Leaf Rust
Control. (It has the Registered Trade Name of
Bayer AG Leverkusen West Germany). Bayleton
Technical is imported from West Germany.

Marketed by

S. V Rangaswamy & Co. Ltd.

No. 2, III Cross, Kalasipalyam New Extension
BANGALORE 560 002

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಕಾಶ್ಯಪ್ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ಸ್

111/1, ಶ್ರೀನಿಧಿ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ

ಬೆಂಗಳೂರು 560 003

ಅಪರಂಜಿ ಜಾಹೀರಾತು ದರಗಳು

ಪೂರ್ಣ ಪುಟ (Full Page)-	ರೂ. 800/-	ಮೂರು ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸತತ
ಅರ್ಧ ಪುಟ (Half Page)-	ರೂ. 400/-	
ಕಾಲು ಪುಟ (Quarter Page)-	ರೂ. 250/-	

ಜಾಹೀರಾತುಗಳನ್ನು, ಅವುಗಳ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಚೆಕ್ಕುಗಳೊಡನೆ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ.

ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ

36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003

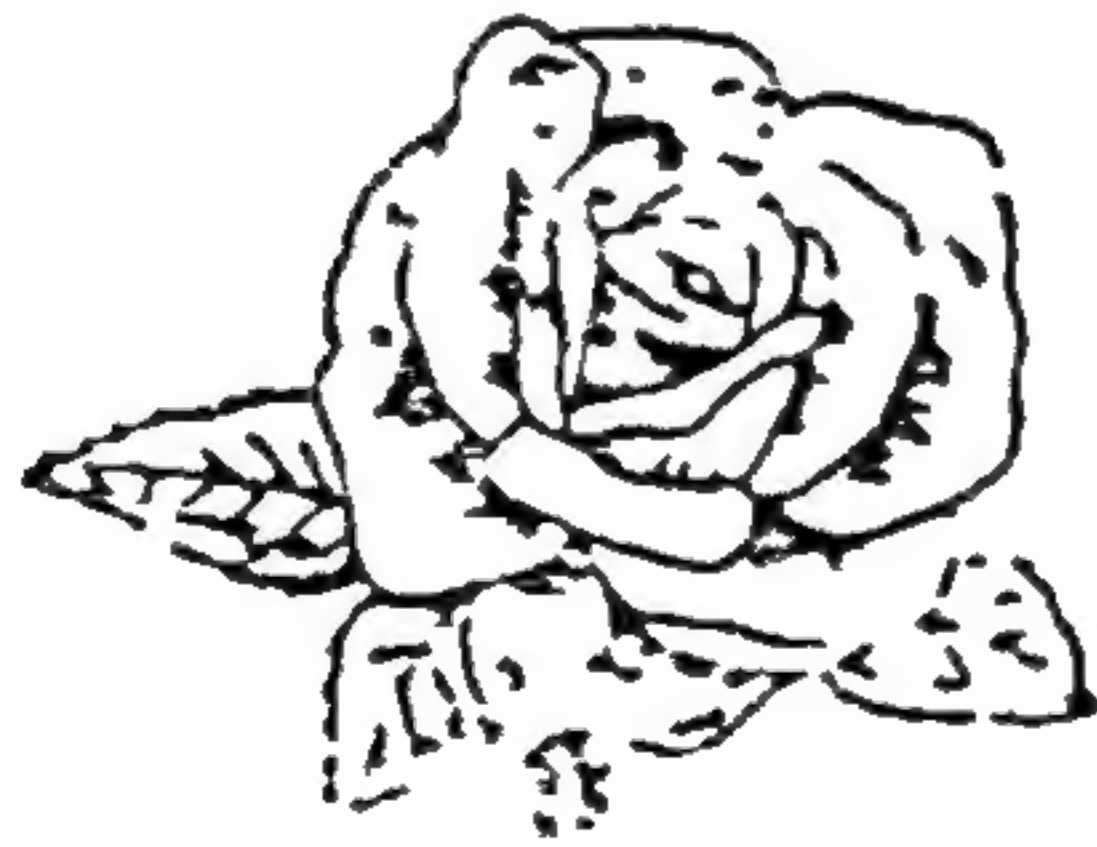
ವಿ.ಸೂ:- ಚೆಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಅಪರಂಜಿ ಹೆಸರಿಗೆ ನಮೂದಿಸಬಹುದು

ಮಾಸ್ ಕಾಟ್ ಆಗ್ರೋ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್
ಪೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

93, 3ನೇ ಘಟ್ಟ,
ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಏರಿಯ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560 058.

ದೂರವಾಣಿ 395902 ತಂತಿ 'ಮಾಸ್ ಕಾಟ್' ಟೆಲೆಫ್ನ್ -845-580
ಭತ್ತ, ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಗೋಧಿಯ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
'ನಾಕ್ವೀಡ್' ಕಳೆನಾಶಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ :-

ಎನ್. ಎಸ್ ಗಿರಿವಾಜಿ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್
[ಬೆಂಗಳೂರು]

ನಂ. 46, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸಬುರ್ಬ್
ಯಶವಂತಪುರ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 022.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಟರ್ನರ್-ಕೀ ಕನ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ಸ್
(ಪ್ರೈ.) ಲಿಮಿಟೆಡ್
11ನೇ ಮೇನ್ ರಸ್ತೆ
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ
ಬೆಂಗಳೂರು-560 003.

ಫೋನ್ 364118